Rättsfallssamlingen

TRIBUNALENS DOM (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

den 10 september 2025 *

”Gemensam utrikes- och säkerhetspolitik – Restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende – Frysning av tillgångar – Förteckning över de personer, enheter och organ som omfattas av frysningen av penningmedel och ekonomiska resurser – Upptagande och bibehållande av sökandens namn i förteckningen – Begreppet ’enhet som är verksam i den ryska it-sektorn med en licens som utfärdats av FSB’ – Artikel 2.1 i) i beslut 2014/145/Gusp – Artikel 3.1 i) i förordning (EU) nr 269/2014 – Invändning om rättsstridighet – Oriktig bedömning – Motiveringsskyldighet – Rätten till försvar”

I mål T-573/23,

Positive Group PAO, Moskva (Ryssland), företrätt av advokaterna A. Beauchemin och W. Julié,

sökande,

mot

Europeiska unionens råd, företrätt av E. Nadbath, A. Boggio-Tomasaz och P. Mahnič, samtliga i egenskap av ombud,

svarande,

med stöd av

Konungariket Nederländerna, företrätt av M. Bulterman, C. Schillemans och E. Besselink, samtliga i egenskap av ombud,

intervenient,

meddelar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden A. Kornezov samt domarna G. De Baere (referent), D. Petrlík, K. Kecsmár och S. Kingston,

justitiesekreterare: handläggaren M. Zwozdziak-Carbonne,

* Rättegångsspråk: engelska.

efter den skriftliga delen av förfarandet, bland annat:

– ansökan, inkommen till tribunalens kansli den 15 september 2023,

– den första inlagan om justering av talan, inkommen till tribunalens kansli den 22 maj 2024,

– den andra inlagan om justering av talan, inkommen till tribunalens kansli den 25 november 2024,

efter förhandlingen den 26 februari 2025,

följande

Dom

1 Sökanden, Positive Group PAO, har med stöd av artikel 263 FEUF yrkat ogiltigförklaring av följande rättsakter. För det första yrkas ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2023/1218 av den 23 juni 2023 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 159 I, 2023, s. 526) och rådets genomförandeförordning (EU) 2023/1216 av den 23 juni 2023 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 159 I, s. 335) (nedan tillsammans kallade de ursprungliga rättsakterna). För det andra yrkas ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2023/1767 av den 13 september 2023 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 226, 2023, s. 104) och rådets genomförandeförordning (EU) 2023/1765 av den 13 september 2023 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 226, 2023, s. 3) (nedan tillsammans kallade de första rättsakterna om bibehållande). För det tredje har sökanden yrkat ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2024/847 av den 12 mars 2024 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L, 2024/847) och rådets genomförandeförordning (EU) 2024/849 av den 12 mars 2024 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L, 2024/849) (nedan tillsammans kallade de andra rättsakterna om bibehållande). För det fjärde yrkas ogiltigförklaring av rådets beslut (Gusp) 2024/2456 av den 12 september 2024 om ändring av beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L, 2024/2456) och rådets genomförandeförordning (EU) 2024/2455 av den 12 september 2024 om genomförande av förordning (EU) nr 269/2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L, 2024/2455) (nedan tillsammans kallade de tredje rättsakterna om bibehållande). Talan gäller dessa rättsakter (nedan tillsammans kallade de angripna rättsakterna) i den del de berör sökanden.

Bakgrund till tvisten

2 Sökandebolaget är ett holdingbolag som är etablerat i Ryssland och som är verksamt inom it-sektorn, särskilt inom it-säkerhet.

3 Förevarande mål rör de restriktiva åtgärder som Europeiska unionen har vidtagit på grund av åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende.

4 Den 17 mars 2014 antog Europeiska unionens råd, på grundval av artikel 29 FEU, beslut 2014/145/Gusp om restriktiva åtgärder mot åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 78, 2014, s. 16). Samma dag antog rådet, med stöd av artikel 215 FEUF, förordning (EU) nr 269/2014 av den 17 mars 2014 om restriktiva åtgärder med avseende på åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende (EUT L 78, 2014, s. 6).

5 Den 23 juni 2023 antog rådet, med beaktande av att informationskrigföring är ett viktigt sätt för Ryssland att genomföra sitt anfallskrig mot Ukraina, beslut 2023/1218 och förordning (EU) 2023/1215 om ändring av förordning nr 269/2014 (EUT L 159 I, 2023, s. 330), bland annat för att ändra enligt vilka kriterier fysiska eller juridiska personer, enheter eller organ kan bli föremål för restriktiva åtgärder som Europeiska unionen har vidtagit på grund av de åtgärder som undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende.

6 Genom artikel 1.2 b i beslut 2023/1218 infördes det nya kriteriet för upptagande som föreskrivs i artikel 2.1 i) i beslut 2014/145 (nedan kallat kriterium i). Den senare bestämmelsen har följande lydelse:

”1. Alla penningmedel och ekonomiska resurser som tillhör, ägs, innehas eller kontrolleras av

…

i) juridiska personer, enheter eller organ som är verksamma inom den ryska it-sektorn med en licens som utfärdats av Ryska federationens federala säkerhetstjänsts (FSB) centrum för licensiering, certifiering och skydd av statshemligheter eller en licens för ’vapen och militär utrustning’ som utfärdats av det ryska industri- och handelsministeriet …”

7 Genom artikel 1.1 b i förordning 2023/1215 infördes kriterium i) i artikel 3.1 i) i förordning nr 269/2014 med samma lydelse.

8 Genom de ursprungliga rättsakterna upptogs sökanden, under rubriken ”Positive Group PJSC, alias Positive technologies, alias Gruppa Pozitiva”, i förteckningen över personer, enheter och organ i bilagan till beslut 2014/145 i dess ändrade lydelse och i förteckningen i bilaga I till förordning nr 269/2014 i dess ändrade lydelse (nedan gemensamt kallade de aktuella förteckningarna), av följande skäl:

”Positive Group PJSC innehar en licens från den federala säkerhetstjänsten FSB. FSB-licensen utfärdas till it-företag som utvecklar krypterings- och kryptografiteknik, informationssystem och telekommunikationssystem för de ryska underrättelsetjänsterna samt till it-företag som utvecklar databashanteringssystem för personuppgifter för de ryska säkerhetstjänsterna (dvs. verktyg som är särskilt utformade för att lagra, hämta och hantera stora mängder data som erhålls genom t.ex. skrapning av sociala medier eller andra metoder för underrättelseinhämtning).

Positive Group PJSC är därmed en enhet som är verksam i den ryska it-sektorn med en licens från FSB:s centrum för utfärdande av licenser, certifikat och skydd av statshemligheter.”

9 Den 26 juni 2023 offentliggjorde rådet i *Europeiska unionens officiella tidning* ett meddelande till de personer, enheter och organ som omfattas av de restriktiva åtgärder som föreskrivs i beslut 2014/145, i dess lydelse enligt beslut 2023/1218, och i förordning nr 269/2014, genomförd genom genomförandeförordning 2023/1216 (EUT C 222, 2023, s. 39).

10 Genom skrivelse av den 13 juli 2023 begärde sökandebolaget att rådet skulle lämna ut den bevisning som låg till grund för rådets beslut att uppta sökandebolaget i de aktuella förteckningarna.

11 Den 4 augusti 2023 översände rådet sökandebolaget en kopia av bevisakten med referensnummer WK 5423/2023 av den 3 maj 2023 (nedan kallad den första bevisakten).

12 Den 13 september 2023 antog rådet de första rättsakterna om bibehållande, genom vilka sökandebolagets namn behölls i de aktuella förteckningarna av samma skäl som i de ursprungliga rättsakterna.

13 Den 14 september 2023 offentliggjorde rådet i *Europeiska unionens officiella tidning* ett meddelande till de personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärder som föreskrivs i beslut 2014/145, i dess lydelse enligt beslut 2023/1767, och i förordning nr 269/2014, genomförd genom genomförandeförordning 2023/1765 (EUT C 324, 2023, s. 8).

Omständigheter som inträffat efter det att talan väcktes

14 Genom skrivelse av den 25 september 2023 begärde sökandebolaget att rådet skulle lämna ut de handlingar som låg till grund för beslutet att låta sökandebolaget kvarstå i de aktuella förteckningarna.

15 Den 31 oktober 2023 översände rådet på nytt en kopia av den första bevisakten till sökandebolaget och överlämnade även handlingarna i bevisakten med referensnummer WK 6512/2023 (nedan kallad den andra bevisakten), daterad den 16 maj 2023.

16 Genom skrivelse av den 1 november 2023 ingav sökandebolaget en begäran till rådet om omprövning av beslutet att uppta och bibehålla sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna.

17 Den 12 mars 2024 antog rådet de andra rättsakterna om bibehållande, genom vilka sökandebolagets namn bibehölls i de aktuella förteckningarna av samma skäl som det som angavs i de ursprungliga rättsakterna.

18 Den 13 mars 2024 offentliggjorde rådet i *Europeiska unionens officiella tidning* ett meddelande till de personer och enheter som omfattas av de restriktiva åtgärder som föreskrivs i beslut 2014/145, i dess lydelse enligt beslut 2023/847, och i förordning nr 269/2014, genomförd genom genomförandeförordning 2023/849 (EUT C, C/2024/2191).

19 Genom skrivelse av den 13 mars 2024 avslog rådet sökandebolagets begäran om omprövning av den 1 november 2023.

20 Genom skrivelse av den 16 maj 2024 bekräftade rådet, som svar på e-postmeddelanden från sökandebolaget daterade den 30 april och den 14 maj 2024 med begäran om tillgång till samtliga handlingar till stöd för beslutet att bibehålla sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna, att samtliga handlingar, det vill säga den första och den andra bevisakten, redan hade översänts till sökandebolaget den 4 augusti och den 31 oktober 2023.

21 Genom skrivelse av den 31 maj 2024 ingav sökandebolaget en begäran till rådet om omprövning av beslutet att bibehålla sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna genom de andra rättsakterna om bibehållande.

22 Genom skrivelse av den 16 juli 2024 underrättade rådet sökandebolaget om sin avsikt att låta sökandebolaget kvarstå i de aktuella förteckningarna med en ändrad motivering. Rådet delgav sökandebolaget denna nya motivering samt bevishandlingarna med referensnummer WK 9908/2024 (nedan kallad den tredje bevisakten), daterade den 10 juli 2024, som rådet hade grundat sin bedömning på.

23 Genom skrivelse av den 31 juli 2024, som svar på skrivelsen av den 16 juli 2024, yttrade sig sökandebolaget till rådet angående rådets avsikt att låta sökandebolagets namn kvarstå i de aktuella förteckningarna med hänsyn till den ändrade motiveringen.

24 Den 12 september 2024 antog rådet de tredje akterna om bibehållande, genom vilka sökandebolagets namn bibehölls i de aktuella förteckningarna. Skälet för upptagande i förteckningen ändrades på följande sätt:

”Positive Group PJSC är holdingbolaget i ett konglomerat som inbegriper AO Pozitiv Teknolodzhiz. AO Pozitiv Teknolodzhiz verkar i den ryska it-sektorn och innehar en licens från FSB:s centrum för licensiering, certifiering och skydd av statshemligheter. Positive Group PJSC är därmed ett holdingbolag i ett konglomerat som inbegriper en enhet verksam i den ryska it-sektorn med innehav av en licens utfärdad av FSB.

Positive Group PJSC är därmed en enhet som är verksam i den ryska it-sektorn med en licens från FSB:s centrum för licensiering, certifiering och skydd av statshemligheter.”

25 Den 13 september 2024 offentliggjorde rådet i *Europeiska unionens officiella tidning* ett meddelande till de personer, enheter och organ som omfattas av de restriktiva åtgärder som föreskrivs i beslut 2014/145, i dess lydelse enligt beslut 2023/2456, och i förordning nr 269/2014, genomförd genom genomförandeförordning 2023/2455 (EUT C/2024/5573).

26 Genom skrivelse av den 13 september 2024 avslog rådet sökandebolagets begäran om omprövning, vilken framgick av skrivelserna av den 31 maj och den 31 juli 2024, och underrättade sökandebolaget om sitt beslut att låta sökandebolaget kvarstå i de aktuella förteckningarna.

27 Genom skrivelse av 1 november 2024 ingav sökandebolaget en begäran till rådet om omprövning av beslutet att bibehålla sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna genom de tredje rättsakterna om bibehållande.

Parternas yrkanden

28 Sökandebolaget har, efter justering av talan, yrkat att tribunalen ska

– ogiltigförklara de angripna rättsakterna i de delar de avser sökanden,

– förplikta rådet att ersätta rättegångskostnaderna,

– avvisa Konungariket Nederländernas interventionsinlaga, och

– förplikta Konungariket Nederländerna att bära sina rättegångskostnader.

29 Rådet har med stöd av Konungariket Nederländerna yrkat att tribunalen ska

– i första hand ogilla talan,

– förplikta sökandebolaget att ersätta rättegångskostnaderna, och

– i andra hand, för det fall tribunalen ogiltigförklarar besluten 2023/1218, 2023/1767, 2024/847 eller 2024/2456 i den del de avser sökanden, förordna att verkningarna av dessa beslut ska bestå gentemot sökandebolaget till dess att tiden för överklagande har löpt ut eller, om ett överklagande inges inom den tiden, till dess att överklagandet eventuellt har ogillats.

Rättslig bedömning

30 Sökandebolaget har åberopat fyra grunder till stöd för sin talan. Den första grunden avser en invändning om rättsstridighet avseende kriterium i. Den andra grunden avser åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd och av motiveringsskyldigheten. Den tredje grunden avser uppenbart oriktiga bedömningar. Den fjärde grunden avser åsidosättande av rätten till försvar och skyldigheten att ompröva beslutet att uppta sökandebolaget i de aktuella förteckningarna.

Huruvida Konungariket Nederländernas interventionsinlaga kan tas upp till sakprövning

31 Sökandebolaget har gjort gällande att Konungariket Nederländernas interventionsinlaga inte kan tas upp till sakprövning, eftersom den inte på ett tillräckligt klart och precist sätt redogör för de grunder och argument som åberopats och att den således inte uppfyller villkoren i artikel 145 i tribunalens rättegångsregler.

32 Enligt artikel 145.2 b i rättegångsreglerna ska interventionsinlagan innehålla de grunder och argument som intervenienten åberopar.

33 Enligt fast rättspraxis angående ansökan genom vilken talan väckts i ett mål, analogt tillämplig på interventionsinlagor, ska den kortfattade framställningen av grunderna för talan vara tillräckligt klar och precis för att svaranden ska kunna förbereda sitt försvar och tribunalen ska kunna pröva talan, i förekommande fall utan att ha tillgång till andra uppgifter (se dom av den 9 september 2009, Diputación Foral de Álava m.fl./kommissionen, T-227/01–T-229/01, T-265/01, T-266/01 och T-270/01, EU:T:2009:315, punkt 94 och där angiven rättspraxis).

34 Konungariket Nederländerna har i sin interventionsinlaga understrukit betydelsen av kriterium i för att bemöta det informationskrig som Ryska federationen för i Ukraina. Konungariket Nederländerna har framhållit den nära kopplingen mellan de ryska underrättelse- och säkerhetstjänsterna och den ryska it-sektorn samt den roll som spelas av de ryska it-företag som omfattas av kriterium i) i det informationskrig som Ryska federationen för mot Ukraina. Konungariket Nederländerna har i detta avseende hänvisat till exempel på att företag som innehar en licens utfärdad av Ryska federationens federala säkerhetstjänsts (FSB) centrum för licensiering, certifiering och skydd av statshemligheter (nedan kallad FSB-licens) för att arbeta med kryptografiska verktyg spelar en viktig roll i det ryska cybermilitära systemet. Rådet drar slutsatsen att kriterium i är nödvändigt för att minska Ryska federationens möjlighet att fortsätta att bedriva informationskrig mot Ukraina och att det är proportionerligt.

35 Det framgår således tillräckligt tydligt av Konungariket Nederländernas interventionsinlaga att de anförda argumenten syftar till att underkänna den första grunden, som avser en invändning om rättsstridighet avseende kriterium i.

36 Konungariket Nederländernas interventionsinlaga uppfyller således kraven i artikel 145.2 b i rättegångsreglerna och kan tas upp till sakprövning.

Den första grunden: Invändning om rättsstridighet avseende kriterium i

37 Sökandebolaget har, med stöd av artikel 277 FEUF, framställt en invändning om rättsstridighet avseende kriterium i, på grundval av vilket sökandebolagets namn togs upp och behölls i de aktuella förteckningarna. Sökandebolaget har gjort gällande att kriteriet i, såsom det tolkats av rådet, det vill säga att det är tillämpligt på alla it-bolag som innehar en FSB-licens, oavsett vilken typ av licens det är fråga om, och utan att det går att fastställa någon koppling till verksamhet som ”undergräver eller hotar Ukrainas territoriella integritet”, för det första strider mot principerna om förutsebarhet och rättssäkerhet, för det andra strider mot proportionalitetsprincipen och för det tredje utgör ett oproportionerligt ingrepp i näringsfriheten.

38 Enligt artikel 277 FEUF får parterna i en tvist om en akt med allmän giltighet som antagits av någon av unionens institutioner eller byråer eller något av dess organ, med stöd av artikel 263 andra stycket FEUF inför Europeiska unionens domstol göra gällande att akten inte ska tillämpas.

39 I artikel 277 FEUF stadfästs den allmänna principen att varje part har rätt att, i syfte att få ett beslut riktat till vederbörande ogiltigförklarat, indirekt bestrida giltigheten av allmänna rättsakter som utgör den rättsliga grunden för det angripna beslutet, förutsatt att parten inte har haft möjlighet att väcka en direkt talan mot dessa rättsakter enligt artikel 263 FEUF och således drabbas av följderna av dessa utan att ha haft möjlighet att begära dem ogiltigförklarade. Den allmänna rättsakt vars lagenlighet ifrågasätts ska vara direkt eller indirekt tillämplig på det fall som är föremål för talan och det ska föreligga ett direkt rättsligt samband mellan det individuella beslut som ifrågasätts och den ifrågavarande allmänna rättsakten (se dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 33 och där angiven rättspraxis).

40 När det gäller domstolsprövningens omfattning följer det av fast rättspraxis att unionsdomstolarna, i enlighet med de befogenheter de har tilldelats genom EUF-fördraget, ska säkerställa en i princip fullständig kontroll av lagenligheten av samtliga unionsrättsakter med avseende på de grundläggande rättigheter som utgör en integrerad del av unionens rättsordning. Detta krav stadfästs uttryckligen i artikel 275 andra stycket FEUF (se dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

41 Rådet har emellertid ett stort utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller den allmänna och abstrakta definitionen av de rättsliga kriterierna och villkoren för att anta restriktiva åtgärder. Regler med allmän giltighet i vilka dessa kriterier och villkor fastställs – såsom bestämmelserna i de angripna rättsakterna innehållande det omtvistade kriteriet och mot vilka förevarande grund riktar sig – ska således bli föremål för en begränsad domstolsprövning som endast omfattar en kontroll av att reglerna om handläggning och motivering har följts, att uppgifterna om de faktiska omständigheterna är materiellt riktiga, att det inte förekommit någon felaktig rättstillämpning, att bedömningen av de faktiska omständigheterna inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (se dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 35 och där angiven rättspraxis). Denna begränsade prövning är i synnerhet tillämplig på bedömningen av de lämplighetsöverväganden som ligger till grund för de restriktiva åtgärderna (dom av den 29 april 2015, Bank of Industry and Mine/rådet, T-10/13, EU:T:2015:235, punkt 75; se även dom av den 13 september 2023, Venezuela/rådet, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, punkt 63 och där angiven rättspraxis).

42 Faktum kvarstår dock att det stora utrymme för skönsmässig bedömning som rådet förfogar över för att fastställa de rättsliga kriterierna för att anta restriktiva åtgärder inte ger rådet rätt att åsidosätta rättsstatens värden eller de principer och rättigheter som stadfästs i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), och att det således ankommer på tribunalen att pröva huruvida kriterium i är förenligt med principerna om förutsebarhet, rättssäkerhet och proportionalitet (se, för ett liknande resonemang, dom av den 16 juli 2014, National Iranian Oil Company/rådet, T-578/12, ej publicerad, EU:T:2014:678, punkterna 110 och 111, och dom av den 4 september 2015, NIOC m.fl./rådet, T-577/12, ej publicerad, EU:T:2015:596, punkterna 129 och 130).

Den första invändningen: Åsidosättande av principerna om förutsebarhet och rättssäkerhet

43 Sökandebolaget har gjort gällande att villkoren för tillämpning av kriterium i inte är tillräckligt preciserade. Rådets bokstavstolkning av kriterium i ger rådet ett obegränsat utrymme för skönsmässig bedömning och gör det möjligt för rådet att vidta restriktiva åtgärder mot alla de bolag inom den ryska it-sektorn som innehar en FSB-licens, utan att dessa åtgärder grundar sig på någon specifik verksamhet, vilket strider mot principerna om förutsebarhet och rättssäkerhet.

44 Enligt fast rättspraxis ställer rättssäkerhetsprincipen krav på att unionslagstiftningen ska vara otvetydig och dess tillämpning förutsebar för enskilda rättssubjekt. Denna lagstiftning ska vara klar och precis, så att enskilda på ett otvetydigt sätt kan få kännedom om sina rättigheter och skyldigheter (se dom av den 18 december 2024, Mironovich Shor/rådet, T-489/23, EU:T:2024:912, punkt 84 och där angiven rättspraxis).

45 För det första framgår det av lydelsen av kriterium i, som nämns i punkt 6 ovan, att det endast är tillämpligt om två objektiva villkor är uppfyllda, nämligen dels att den berörda juridiska personen, enheten eller organet bedriver verksamhet inom den ryska it-sektorn, dels att den har en FSB-licens eller en licens för ”vapen och militär utrustning”.

46 Villkoren för tillämpning av kriterium i definierar således på ett objektivt sätt en avgränsad personkrets.

47 För det andra ska det påpekas att det framgår av skäl 2 i förordning 2023/1215 att rådet antog beslut 2023/1218, genom vilket kriterium i infördes, ”som svar på [Ryska federationens] informationskrig för att genomföra sitt anfallskrig mot Ukraina”.

48 Kriterium i omfattas således av en rättslig ram som avgränsas av de mål som eftersträvas med den lagstiftning som reglerar de aktuella restriktiva åtgärderna, det vill säga att det med hänsyn till situationens allvar är nödvändigt att utöva största möjliga tryck på de ryska myndigheterna för att dessa ska upphöra med sitt agerande och den politik som destabiliserar Ukraina, samt sin militära aggression. I detta perspektiv är de restriktiva åtgärderna i fråga förenliga med det mål som anges i artikel 21.2 c FEU, att bevara freden, förebygga konflikter och stärka internationell säkerhet, i enlighet med ändamålen och principerna i Förenta nationernas stadga som undertecknades i San Francisco den 26 juni 1945 (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 46 och där angiven rättspraxis).

49 Det utrymme för skönsmässig bedömning som rådets tilldelats genom kriterium i uppvägs dessutom av motiveringsskyldigheten och förstärkta processuella rättigheter (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 47 och där angiven rättspraxis). Det följer nämligen av rättspraxis att när unionsinstitutionerna ges utrymme för skönsmässig bedömning bör särskilt stor vikt läggas vid att de skyddsregler som tillhandahålls av unionens rättsordning i fråga om administrativa förfaranden uppfylls (se dom av den 16 juli 2014, National Iranian Oil Company/rådet, T-578/12, ej publicerad, EU:T:2014:678, punkt 122 och där angiven rättspraxis, och dom av den 4 september 2015, NIOC m.fl./rådet, T-577/12, ej publicerad, EU:T:2015:596, punkt 141 och där angiven rättspraxis).

50 Tribunalen påpekar dessutom, i likhet med rådet, att dess utrymme för skönsmässig bedömning är begränsat till frågan huruvida alla enheter som uppfyller kriterium i eller endast vissa av dem ska upptas i förteckningarna över enheter som är föremål för restriktiva åtgärder och i så fall vilka.

51 Även om rådet inte kan uppta sådana personer i förteckningarna som inte uppfyller kriterierna för upptagande som fastställs i de tillämpliga rättsakterna, är rådet däremot inte skyldigt att i dessa förteckningar uppta alla personer som uppfyller dessa kriterier. Rådet har i detta avseende ett stort utrymme för skönsmässig bedömning som gör det möjligt för rådet att i förekommande fall besluta att en sådan person eller enhet inte ska omfattas av restriktiva åtgärder, om rådet anser att det med hänsyn till deras syften inte är lämpligt att vidta sådana åtgärder (se dom av den 18 december 2024, Rosbank/rådet, T-270/23, EU:T:2024:904, punkt 136 och där angiven rättspraxis).

52 Av detta följer att det utrymme för skönsmässig bedömning som rådet tillerkänns genom kriterium i inte kan betecknas som obegränsat eller godtyckligt, eftersom detta kriterium är tillräckligt klart och förutsägbart och rådets befogenhet avgränsas av de eftersträvade målen. Kriterium i är således förenligt med principerna om förutsebarhet och rättssäkerhet.

53 Sökandebolagets argument föranleder inte någon annan bedömning.

54 Vad för det första gäller villkoret i kriterium i om innehav av en FSB-licens, har sökandebolaget gjort gällande att det är alltför allmänt definierat och bygger på en felaktig förståelse av det ryska licenssystemet.

55 Sökandebolaget har gjort gällande att ordalydelsen i kriterium i är otydlig, eftersom den antyder att det endast finns en typ av licens som beviljas av FSB, trots att FSB utfärdar ett stort antal licenser som gäller vanliga kommersiella verksamheter.

56 Sökandebolaget har bland annat angett att det finns 28 licenser av ”typ 4”, det vill säga licenser som utfärdas för krypteringsverksamhet. Sökandebolaget har påpekat att endast en av dessa licenser avser utvecklingen av krypteringsverktyg, att de övriga 27 rör användningen av krypteringsteknik, exempelvis för nätbanksapplikationer, och att nästan alla banker i Ryssland, inklusive utländska banker, har sådana licenser. Sökandebolaget har även påpekat att det finns tre typer av ”statshemlighetslicenser” och att de inte enbart utfärdas till företag som är verksamma inom it-sektorn, utan även till mobiloperatörer, byggföretag och rentav företag som tillhandahåller städtjänster. Sökandebolaget har gjort gällande att tusentals ryska företag inom alla sektorer av ekonomin innehar FSB-licenser och inte har något samband med deltagandet i informationskrigföring.

57 I den andra bevisakt som Europeiska utrikestjänsten (nedan kallad utrikestjänsten) har upprättat, och som rådet har grundat sin bedömning på för att införa kriterium i, finns ett utdrag ur FSB:s webbplats som beskriver de olika verksamheter som kräver licens och i vilket FSB skiljer mellan sju typer av licenser.

58 Det framgår av FSB:s webbplats att ”typ 1-licenser” avser utförande av arbeten i samband med användning av uppgifter som utgör statshemlighet, licenser av ”typ 2” avser verksamhet som består i att skapa metoder för skydd av information som innehåller uppgifter som utgör en statshemlighet och licenser av ”typ 3” gäller genomförande av åtgärder eller tillhandahållande av tjänster på området för skydd av statshemligheter. Dessa tre typer av licenser utgör ”statshemlighetslicenser” och utfärdas i enlighet med Ryska federationens regerings resolution nr 333 av den 15 april 1995 om godkännande av förordningen om ”utfärdande av licenser till företag, institutioner och organisationer för utövande av verksamhet i samband med användning av uppgifter som utgör statshemligheter, skapande av metoder för skydd av information samt genomförande av åtgärder och/eller tillhandahållande av tjänster som syftar till att skydda statshemligheter”. ”Typ 4-licenser” avser reglerad verksamhet med anknytning till krypteringsverktyg (kryptografi) och utfärdas i enlighet med Ryska federationens regerings resolution nr 313 av den 16 april 2012 om godkännande av förordningen om ”utfärdande av licenser för verksamhet som rör utveckling, produktion och distribution av krypteringsverktyg (kryptografi), it-system och telekommunikationssystem som skyddas av krypteringsverktyg (kryptografi), utförande av byggentreprenader, tillhandahållande av tjänster på området för kryptering av information, tekniskt underhåll av krypteringsverktyg (kryptografi), it-system och telekommunikationssystem som skyddas av krypteringsverktyg (kryptografiska verktyg)” (nedan kallad förordning 313). ”Typ 5-licenser” avser utveckling, produktion, försäljning och förvärv för försäljning av särskilda tekniska hjälpmedel för att i hemlighet erhålla information, ”typ 6-licenser” avser verksamhet som syftar till att identifiera elektronisk utrustning som är konstruerad för att i hemlighet erhålla information och licenser av ”typ 7” avser utveckling och produktion av metoder för skydd av konfidentiell information.

59 Rådet har inte heller bestritt att det i förordning 313, som nämns i den andra bevisakten, föreskrivs 28 olika licenser av ”typ 4” för verksamhet som rör krypteringsverktyg.

60 I motsats till vad sökandebolaget har gjort gällande går det således inte att av den omständigheten att kriterium i avser enheter som bedriver verksamhet inom den ryska it-sektorn och som bland annat innehar en FSB-licens, dra slutsatsen att rådet skulle ha ansett att FSB endast utfärdade en typ av licens.

61 Det bör dessutom erinras om att tillämpningen av kriterium i inte är begränsad till villkoret att en enhet har en FSB-licens, utan även förutsätter att enheten är verksam inom den ryska it-sektorn. Den omständigheten att företag i andra ekonomiska sektorer innehar en FSB-licens är således inte relevant, eftersom de inte omfattas av kriterium i.

62 Sökandebolagets argument att innehavet av FSB-licenser inte är begränsat till företag som är verksamma inom it-sektorn är således verkningslöst när det gäller bedömningen av huruvida kriterium i är lagenligt.

63 Sökandebolagets argument att innehav av en krypteringslicens av ”typ 4” inte nödvändigtvis innebär att även inneha en ”statshemlighetslicens” är inte heller relevant, eftersom kriterium i tydligt föreskriver innehav av en enda FSB-licens, oavsett typ, utan att det krävs att det rör sig om en ”statshemlighetslicens”.

64 En bokstavstolkning av kriterium i visar att detta kriterium omfattar alla enheter som är verksamma inom den ryska it-sektorn och som innehar en FSB-licens, oavsett vilken typ av licens det rör sig om. Denna tolkning kan inte innebära att antagandet av detta kriterium grundar sig på en felaktig förståelse av det ryska systemet för tilldelning av licenser.

65 I motsats till vad sökandebolaget har gjort gällande innebär inte den omständigheten att kriterium i avser alla typer av licenser som utfärdas av FSB att detta kriterium saknar klarhet eller precision.

66 För det andra har sökandebolaget gjort gällande att kriterium i inte är tillräckligt precist, eftersom det inte hänför sig till en specifik verksamhet som bedrivs av den berörda personen, vilket krävs enligt rättspraxis.

67 Det ska för det första påpekas att domstolen, i punkt 81 i domen av den 28 november 2013, rådet/Fulmen och Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), som sökandebolaget har åberopat, endast konstaterade att ”[d]en åtgärd som underställts unionsdomstolarna för kontroll [var] en riktad åtgärd som inte avser en viss ekonomisk sektor utan ett enskilt företag på grund av en viss åberopad verksamhet”. Härav följer att domstolen endast konstaterade att den aktuella individuella restriktiva åtgärden hade vidtagits med tillämpning av ett kriterium avseende den berörda personens verksamhet och att rådets argument att det hade rätt att vidta allmänna ekonomiska sanktionsåtgärder eller att rikta åtgärder mot vissa sektorer inom den iranska ekonomin, i enlighet med artikel 215.1 FEUF, således saknade betydelse. Eftersom denna dom inte rör tolkningen av ett kriterium för upptagande i förteckningen, är den inte relevant i förevarande fall.

68 Vidare ska det erinras om att enligt det första villkoret i kriterium i är tillämpningen av detta kriterium begränsad till enheter som är verksamma inom en viss sektor, nämligen den ryska it-sektorn. Dessutom kräver det andra villkoret i detta kriterium, avseende innehav av en FSB-licens, även utövande av viss verksamhet, som nämns i punkt 58 ovan, för vilken licenser utfärdas.

69 Det ska vidare påpekas att sökandebolaget inte har preciserat det som den anser vara en ”specifik verksamhet” och att det inte har gjort gällande att begränsningen av tillämpningen av kriterium i till verksamhet inom den ryska it-sektorn inte är tillräckligt precis.

70 Sökandebolagets argument kan därmed inte godtas.

71 För det tredje har sökandebolaget gjort gällande att erhållandet av en licens är ett lagstadgat villkor för utövandet av en viss typ av verksamhet och att kriterium i således är tillämpligt på laglig verksamhet. Det följer enligt sökanden av tribunalens praxis att en person inte kan bli föremål för sanktionsåtgärder på grund av en lagstadgad skyldighet, såsom skyldigheten att betala skatt, och att innehav av en licens för att bedriva affärsverksamhet, bland annat inom en reglerad sektor, inte utgör ett tillräckligt skäl för att införa en individuell restriktiv åtgärd.

72 Den rättspraxis som sökandebolaget har åberopat till stöd för detta argument avsåg inte lagenligheten av ett kriterium för upptagande i förteckningarna över personer som omfattas av restriktiva åtgärder, utan syftade till att fastställa huruvida rådet hade lagt fram tillräcklig bevisning för att styrka att sökandena uppfyllde villkoren i det aktuella kriteriet för upptagande.

73 I de domar som sökandebolaget åberopat har tribunalen således slagit fast att rådet, i den mån skattebetalningen utgör en rättslig skyldighet som är tillämplig på alla skattebetalare, inte utifrån den berörda personens betalning av skatt kan dra slutsatsen att den berörda personen uppfyller kriteriet om finansiellt stöd till ett tredjelands regim (dom av den 9 december 2014, Peftiev/rådet, T-441/11, ej publicerad, EU:T:2014:1041, punkt 188, och dom av den 6 oktober 2015, Chyzh m.fl./rådet, T-276/12, ej publicerad, EU:T:2015:748, punkt 169). Tribunalen har även slagit fast att den omständigheten att ett bolag är verksamt inom en reglerad sektor visserligen innebär att det finns kopplingar till den aktuella regimen, men inte i sig kan visa att bolaget stödde denna regim ekonomiskt (dom av den 9 december 2014, Peftiev/rådet, T-441/11, ej publicerad, EU:T:2014:1041, punkt 195), eller krävde tillstånd för att importera och exportera vapen, vilket inte var tillräckligt för att visa att bolaget drog fördel av den aktuella regimen (dom av den 27 september 2017, BelTechExport/rådet, T-765/15, ej publicerad, EU:T:2017:669, punkt 100),

74 Av de domar som sökandebolaget har hänvisat till går det således inte att dra slutsatsen att tribunalen ansåg att rådet inte kunde föreskriva ett kriterium för upptagande som inbegriper innehav av en särskild licens som villkor för att vidta restriktiva åtgärder. Tribunalen finner således att den rättspraxis som sökandebolaget har åberopat inte är relevant för bedömningen av lagenligheten av kriterium i.

75 Sökandebolaget har inte heller förklarat varför den omständigheten att innehav av en FSB-licens är nödvändigt för att bedriva laglig verksamhet i Ryssland skulle vara relevant för bedömningen av lagenligheten av kriterium i mot bakgrund av principerna om förutsebarhet och rättssäkerhet. Under alla omständigheter uppställs det varken i beslut 2014/145 eller i förordning nr 269/2014 som villkor för att restriktiva åtgärder ska kunna vidtas mot fysiska och juridiska personer, enheter och organ vars namn är upptagna i de aktuella förteckningarna att dessa bedriver en verksamhet som anses vara olaglig i Ryssland.

76 I motsats till vad sökandebolaget har gjort gällande innebär den omständigheten att kriterium i avser alla som innehar en FSB-licens utan hänsyn till huruvida deras verksamhet är laglig eller olaglig således inte att detta kriterium inte är tillräckligt klart eller förutsebart.

77 För det fjärde har sökanden, i inlagan om justering av de tredje rättsakterna om bibehållande, gjort gällande att rådet tolkade kriterium i så, att det gjorde det möjligt för rådet att i de aktuella förteckningarna uppta bolag som inte själva innehade en FSB-licens, enbart av det skälet att en sådan licens innehades av ett av deras dotterbolag. Sökandebolaget har gjort gällande att i situationer som rör komplexa företagsstrukturer, som omfattar ett holdingbolag med flera dotterbolag, skulle rådets tolkning av kriterium i kunna leda till att hela koncernen, och i

synnerhet de dotterbolag som inte bedriver sin verksamhet inom den berörda sektorn eller inte innehar någon FSB-licens, skulle kunna bli föremål för restriktiva åtgärder enbart av det skälet att en enda enhet inom koncernen skulle kunna inneha en relevant licens.

78 Det ska inledningsvis påpekas att det framgår av ordalydelsen i kriterium i att det uttryckligen avser ”juridiska personer, enheter eller organ”. De tre begrepp som används i kriterium i ska emellertid anses ha en annan räckvidd.

79 När det gäller begreppet enhet är syftet med användningen av detta begrepp att göra det möjligt att tillämpa kriterium i på alla ”enheter”, oavsett deras rättsliga form.

80 Vid förhandlingen anförde sökanden, med hänvisning till ordalydelsen i kriterium i) i den engelska språkversionen, i den del det avser ”legal persons, entities or bodies”, att kriteriet ska tolkas så, att det är tillämpligt på ”legal persons, legal entities or legal bodies”.

81 Sökandebolagets argument att begreppet enhet endast avser ”juridiska enheter” får emellertid till följd att detta begrepp begränsas till begreppet ”juridisk person” och medför att uppräkningen i kriterium i förlorar sin ändamålsenliga verkan. Det framgår av fast rättspraxis att när en unionsbestämmelse kan bli föremål för flera tolkningar, ska företräde ges för den tolkning som är ägnad att säkerställa bestämmelsens ändamålsenliga verkan (se dom av den 29 juni 2023, Interfel, C-501/22-C-504/22, EU:C:2023:531, punkt 54 och där angiven rättspraxis).

82 Begreppet enhet sammanfaller således inte med begreppet juridisk person och ska anses ha en vidare räckvidd, så att restriktiva åtgärder kan vidtas mot varje ”enhet” som uppfyller villkoren i kriterium i, utan att begränsas av de olika rättsliga strukturer som kan finnas i Ryssland eller av avsaknaden av konstruktionen juridisk person.

83 Ett moderbolag och dess dotterbolag kan således, även om de juridiskt sett är skilda personer, ändå bilda en enda enhet beroende på bland annat i vilken utsträckning moderbolaget äger eller utövar kontroll över dotterbolaget.

84 Användningen av begreppet enhet i kriterium i gör det således möjligt att hänvisa till en koncern bestående av ett moderbolag och de dotterbolag som det kontrollerar eller som inte är självständiga i förhållande till moderbolaget.

85 Såsom rådet har påpekat skulle varje annan tolkning av kriterium i undergräva dess ändamålsenliga verkan och de restriktiva åtgärdernas effektivitet genom att göra det möjligt för ett bolag att kringgå tillämpningen av detta kriterium genom att bilda ett dotterbolag i syfte att erhålla och inneha en FSB-licens.

86 Härav följer att för det fall ett moderbolag innehar eller kontrollerar ett av sina dotterbolag på ett sådant sätt att det utövar ett avgörande inflytande över dotterbolaget, utgör de en enda koncern och således en enda enhet i den mening som avses i kriterium i. I ett sådant fall är således villkoren för upptagande enligt kriterium i av den enhet som bildats av moderbolaget och dess dotterbolag uppfyllda när det är dotterbolaget som är verksamt inom den ryska it-sektorn och som innehar en FSB-licens.

87 I motsats till vad sökandebolaget har gjort gällande är en sådan tolkning följaktligen förenlig med ordalydelsen i kriterium i, vilket ska anses vara tillräckligt klart och förutsägbart.

88 Av det ovan anförda följer att den första invändningen inte kan godtas.

Den andra invändningen: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

89 Sökandebolaget har gjort gällande att rådets bokstavstolkning av kriterium i gör det möjligt för rådet att vidta sanktionsåtgärder mot alla bolag som är verksamma inom it-sektorn med en FSB-licens, utan att det har visats att det föreligger någon koppling till ”den ryska underrättelsetjänsten” eller informationskriget, vilket går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det mål som eftersträvas med de sanktionsåtgärder som vidtagits gentemot Ryska federationen.

90 Enligt fast rättspraxis innebär proportionalitetsprincipen att de medel som föreskrivs i en unionsbestämmelse ska vara ägnade att säkerställa att de legitima mål som eftersträvas i den berörda lagstiftningen uppnås och att dessa medel inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa (dom av den 13 mars 2012, Melli Bank/rådet, C-380/09 P, EU:C:2012:137, punkt 52; se även dom av den 13 september 2023, Venezuela/rådet, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, punkt 99 och där angiven rättspraxis, och dom av den 20 december 2023, Islentyeva/rådet, T-233/22, EU:T:2023:828, punkt 49 och där angiven rättspraxis).

91 Vad gäller domstolskontrollen av att proportionalitetsprincipen har iakttagits, framgår det av rättspraxis att unionslagstiftaren ska anses ha ett stort utrymme för skönsmässig bedömning på områden där lagstiftaren ställs inför val av politisk, ekonomisk och social karaktär och där denne måste göra komplicerade bedömningar. Följaktligen kan en åtgärd på detta område förklaras ogiltig endast om den är uppenbart olämplig i förhållande till det mål som den behöriga institutionen eftersträvar (se dom av den 28 november 2013, rådet/Manufacturing Support Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, punkt 120 och där angiven rättspraxis; dom av den 1 mars 2016, National Iranian Oil Company/rådet, C-440/14 P, EU:C:2016:128, punkt 77; se även dom av den 13 september 2023, Venezuela/rådet, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, punkt 100 och där angiven rättspraxis).

92 Vad för det första gäller de mål som eftersträvas med införandet av kriterium i, ska det påpekas att det framgår av skäl 2 i beslut 2023/1218 att ”[u]nionen står fast vid sitt orubbliga stöd för Ukrainas suveränitet och territoriella integritet”. Enligt skäl 3 i detta beslut bekräftade Europeiska rådet i sina slutsatser av den 23 mars 2023 att ”unionen står fast vid sitt åtagande att upprätthålla och öka det kollektiva trycket på [ryska federationen], bland annat genom eventuella ytterligare restriktiva åtgärder”. Det framgår även av skäl 5 i beslut 2023/1218 att ”rådet har … bedömt att informationskrigföring är ett viktigt sätt för [Ryska federationen] att genomföra sitt anfallskrig mot Ukraina och begå grova kränkningar av internationell rätt och principerna i Förenta nationernas stadga”.

93 Dessutom antog rådet, såsom anges i skäl 2 i förordning 2023/1215, beslut 2023/1218 om införande av kriterium i ”som svar på [Ryska federationens] informationskrig för att genomföra sitt anfallskrig mot Ukraina”.

94 Den roll som Ryska federationens manipulation av information spelar i samband med aggressionskriget mot Ukraina bekräftas av ett stort antal pressdokument och tidningsartiklar i den andra bevisakten. Denna roll har även understrukits i flera rapporter som bifogats svaromålet, däribland 2022 års rapport om utrikestjänstens verksamhet för att bekämpa manipulation av information och utländsk inblandning, vilken offentliggjordes den 2 februari 2023, om hot om manipulering av information och utländsk inblandning samt

rapporten från Europeiska utrikestjänsten och Europeiska unionens cybersäkerhetsbyrå (Enisa) från december 2022 med titeln ”Foreign Information Manipulation and Interference (FIMI) and Cybersecurity – Threat landscape” (Manipulation av information och utländsk inblandning samt cybersäkerhet – hotbild).

95 Eftersom propaganda och desinformationskampanjer kan hota grundvalarna för ett demokratiskt samhälle och utgör en del av den moderna krigsarsenalen, bidrar de restriktiva åtgärderna i fråga även till unionens eftersträvande av de mål, bland annat vad gäller fred, som den tilldelats genom artikel 3.1 och 3.5 FEU (se, för ett liknande resonemang, dom av den 27 juli 2022, RT France/rådet, T-125/22, EU:T:2022:483, punkt 162).

96 För det andra ska det påpekas att det informationskrig som förs av Ryska federationen styrs av den ryska säkerhetstjänsten i samband med desinformationskampanjer på internet, bland annat via sociala medier eller genom cyberattacker.

97 Det ska i detta hänseende påpekas att ett stort antal handlingar som bifogats Konungariket Nederländernas svaromål och interventionsinlaga vittnar om att ryska säkerhetstjänster, bland annat generaldirektoratet för underrättelseverksamhet (GRU), FSB och utrikesunderrättelsetjänsten (SVR), deltar i it-insatser avseende desinformation, inblandning och destabilisering utanför Ryssland. På samma sätt beskrivs i flera handlingar i den andra bevisakten hur FSB är inblandat i de ryska myndigheternas informationskrig.

98 Vidare konstaterade rådet, i skäl 5 i beslut 2023/1218, att ”[f]öretag inom it-sektorn … [tillhandahöll] kritisk teknik och programvara till den ryska underrättelsetjänsten” och att dessa företag innehade en FSB-licens eller en särskild licens för ”vapen och militär utrustning”.

99 I detta avseende framgår det av ett stort antal handlingar som rådet och Konungariket Nederländerna har ingett att ryska säkerhetstjänster, för att genomföra sina åtgärder inom ramen för informationskrigföring, biträds av ryska privata företag som är verksamma inom sektorn för informationsteknik, särskilt it-sektorn och it-säkerhetssektorn. Dessa dokument visar exempelvis att företag inom denna sektor bedriver forsknings- och utvecklingsverksamhet för ryska säkerhetstjänster eller tillhandahåller dem teknisk kapacitet och stöd till rekrytering.

100 Det ska påpekas att sökandebolaget endast har bestritt två bilagor till svaromålet, genom att göra gällande att dessa inte räcker för att visa att de ryska it-bolagen dels ger stöd till forskning och utveckling till ryska säkerhetstjänster, dels anordnar uttagningsprov och konferenser för att underlätta rekryteringen av personal till dessa tjänster.

101 Tribunalen konstaterar emellertid, i likhet med rådet, att innehållet i dessa båda bilagor stöds av ett stort antal andra bevis som har bifogats Nederländernas svaromål och interventionsinlaga, vilka inte har bestritts av sökanden. Sökandebolaget uppgav även vid förhandlingen att vissa ryska it-företag bistår ryska säkerhetstjänster.

102 Rådet hade således fog för att grunda sin bedömning på denna bevisning för att hävda att det förelåg ett samband mellan den ryska it-sektorn och de ryska säkerhetstjänsterna.

103 Kriterium i kan således, i den del det avser juridiska personer, enheter eller organ som är verksamma inom den ryska it-sektorn med FSB-licens eller licens för ”vapen och militär utrustning”, begränsa de medel som Ryska federationens regering förfogar över för att genomföra sitt informationskrig, eftersom dessa juridiska personer, enheter eller organ, genom att ha

anknytning till ryska säkerhetstjänster, direkt eller indirekt, bidrar till denna regerings förmåga att vidta åtgärder och bedriva sin politik som syftar till att undergräva Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende.

104 Av detta följer att kriterium i på ett konsekvent sätt uppfyller det eftersträvade målet att öka trycket på de ryska myndigheterna och inte kan anses vara uppenbart olämpligt i förhållande till detta mål, i den mening som avses i den rättspraxis som anges i punkt 91 ovan.

105 Det var dessutom på grund av den fortsatta, eller till och med förvärrade, situationen i Ukraina som rådet ansåg sig behöva utvidga kretsen av personer som omfattas av de restriktiva åtgärderna genom att införa kriterium i, i syfte att öka trycket på Ryska federationens regering genom att begränsa dess förmåga att genomföra ett informationskrig. Det följer av detta tillvägagångssätt – som innebär att den utveckling i vilken rättigheterna inskränks beror på hur effektiva åtgärderna är – att åtgärderna kan anses proportionerliga (se, analogt, dom av den 28 november 2013, rådet/Manufacturing Support Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, punkt 126; dom av den 25 januari 2017, Almaz-Antey Air and Space Defence/rådet, T-255/15, ej publicerad, EU:T:2017:25, punkt 104, och dom av den 20 november 2024, Uss/rådet, T-571/23, ej publicerad, EU:T:2024:839, punkt 78).

106 Kriterium i är nödvändigt för att öka trycket på de ryska myndigheterna att upphöra med sina handlingar och sin politik som destabiliserar Ukraina, bland annat genom informationskrig, och den militära aggressionen mot Ukraina. Kriteriet i framstår således inte som uppenbart oproportionerligt i förhållande till de eftersträvade målen.

107 Sökandebolagets argument föranleder inte någon annan bedömning.

108 Sökandebolaget har gjort gällande att kriterium i endast kan anses vara förenligt med proportionalitetsprincipen om det tolkas mot bakgrund av de mål som låg till grund för dess införande, vilka anges i skäl 5 i beslut 2023/1218 och i skäl 2 i förordning 2023/1215. För att det ska finnas en tillräcklig koppling mellan kriterium i och dessa mål är det nödvändigt att visa dels att de enheter som är verksamma inom it-sektorn innehar en FSB-licens som gör det möjligt att hantera information med säkerhetsnivån ”statshemligheter” eller en licens för ”vapen och militär utrustning”, dels att de utvecklar teknik och programvara för ”den ryska underrättelsetjänsten” och att deras verksamhet inbegriper deltagande i det informationskrig som leds av Ryska federationen.

109 Sökandebolaget har för det första gjort gällande att kriterium i ska tolkas så, att det endast avser de enheter som faktiskt deltar i det informationskrig som förs av Ryska federationen.

110 Det ska anses att om kriterium i tolkades så, att det endast var tillämpligt på enheter som faktiskt utvecklar teknik för ryska säkerhetstjänster eller som deltar i informationskrigföring, skulle det beröva detta kriterium all ändamålsenlig verkan.

111 Det ska härvidlag noteras att den konfliktsituation som Ryska federationen och Ukraina befinner sig i gör det synnerligen svårt i praktiken att få tillgång till vissa källor, att uttryckligen ange den ursprungliga källan till vissa uppgifter och att eventuellt samla in vittnesmål från personer som samtycker till att identifieras. De utredningssvårigheter som sedan uppstår kan således bidra till att förhindra att exakta bevis och objektiv information tillhandahålls (se dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 116 och där angiven rättspraxis; dom av den 11 september 2024, Tokareva/rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, punkt 60).

112 Samarbetet mellan de ryska it-företagen och de ryska säkerhetstjänsterna för att genomföra desinformationskampanjer är dock till sin natur hemligt. I praktiken är det således ytterst svårt, för att inte säga omöjligt, för rådet att bevisa ett sådant samarbete.

113 I den andra bevisakten, som utgörs av ett arbetsdokument från Europeiska utrikestjänsten till stöd för införandet av kriterium i, angav Europeiska utrikestjänsten att med hänsyn till den hemliga karaktären hos den verksamhet som bedrivs av enheter som innehar en FSB-licens eller en licens för ”vapen och militär utrustning”, ”[var] den information som fanns tillgänglig ofta otillräcklig för att koppla dessa bolag direkt till de ryska underrättelsetjänsterna, förutom den enda handling som var tillgänglig för allmänheten och som bekräftade att dessa bolag [hade] en [sådant] licens”.

114 Vidare ska det erinras om att syftet med de restriktiva åtgärder som vidtas på grundval av kriterium i är att öka trycket på Ryska federationen genom att begränsa dess kapacitet att genomföra sitt informationskrig som utgör en integrerad del av dess aggressionskrig mot Ukraina.

115 I detta syfte avser kriterium i på ett objektivt sätt enheter som är verksamma inom it-sektorn och som, även om de inte har någon direkt koppling till det informationskrig som förs av Ryska federationen, ändå kan främja detta krig genom att förse ryska säkerhetstjänster med tekniska medel som gör det möjligt för dem att fortsätta sina desinformationskampanjer.

116 Inom ramen för det stora utrymme för skönsmässig bedömning som rådet förfogar över hade rådet fog för att anse att införandet av kriterium i gjorde det möjligt att bidra till att uppnå målet att öka trycket på Ryska federationens regering genom att detta kriterium hindrar sådana enheters förmåga att stödja de ryska säkerhetstjänsterna och således begränsa dessa enheters förmåga att föra sitt informationskrig.

117 Rådet är härvidlag inte skyldigt att visa att de restriktiva åtgärderna har en sådan verkan, utan endast att de kan ha en sådan verkan (se, för ett liknande resonemang, dom av den 25 juni 2020, VTB Bank/rådet, C-729/18 P, ej publicerad, EU:C:2020:499, punkt 66, och dom av den 20 november 2024, Uss/rådet, T-571/23, ej publicerad, EU:T:2024:839, punkt 83).

118 Av detta följer att kriterium i, eftersom det inte kräver att rådet visar att den berörda enheten faktiskt har deltagit i informationskrigföring, inte är uppenbart olämpligt med hänsyn till det mål som eftersträvas med beslut 2023/1218 och förordning 2023/1215 och således inte kan anses vara oproportionerligt.

119 Sökandebolaget har för det andra gjort gällande att rådets tolkning av kriterium i är oproportionerlig, eftersom rådet presumerade att det fanns ett samband mellan å ena sidan de berörda enheterna och å andra sidan ryska säkerhetstjänster eller informationskrigföring, på grundval av innehav av en FSB-licens.

120 För det första kan tribunalen inte godta sökandebolagets argument att rådets tolkning av kriterium i är oproportionerlig eftersom innehav av en FSB-licens inte förutsätter att innehavaren utvecklar teknik för ryska säkerhetstjänster eller deltar i informationskrigföring.

121 Såsom påpekats i punkt 118 ovan kan den omständigheten att kriterium i inte kräver att den berörda enheten faktiskt deltar i informationskriget inte anses vara oproportionerlig i förhållande till det mål som eftersträvas med beslut 2023/1218 och förordning 2023/1215.

122 Påståendet i den expertrapport som sökandebolaget har ingett i bilaga C.5 till repliken, enligt vilket innehav av någon typ av licenser, däribland ”statshemlighetslicenser”, inte innebär något aktivt arbete med underrättelsetjänsterna eller FSB eller ett aktivt deltagande i informationskrigföring, är således inte relevant i detta avseende.

123 Det ska vidare konstateras att expertrapporten, som bilagts repliken, upprättades av en rysk advokatbyrå på sökandebolagets begäran.

124 Det följer av fast rättspraxis att fri bevisvärdering gäller för unionsdomstolens verksamhet, och vid bedömningen av en handlings bevisvärde är det endast frågan huruvida uppgifterna i handlingen är sannolika som är relevant. Vid bedömningen av en skriftlig handlings bevisvärde ska prövas om uppgifterna i handlingen är tillförlitliga, varvid hänsyn ska tas särskilt till handlingens ursprung, till omständigheterna kring dess upprättande och till vem den är ställd samt till frågan huruvida handlingen till sitt innehåll verkar rimlig och trovärdig (se dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 114 och där angiven rättspraxis, och dom av den 11 september 2024, Tokareva/rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, punkt 58 och där angiven rättspraxis).

125 Tribunalen anser således, i likhet med rådet, att eftersom expertrapporten upprättades för att försvara sökandebolaget i förevarande förfarande, har den ett begränsat bevisvärde (se, analogt, dom av den 21 februari 2018, Klyuyev/rådet, T-731/15, EU:T:2018:90, punkt 124).

126 Det ska vidare erinras om att ryska enheter inom it-sektorn måste inneha en FSB-licens för att kunna bedriva sin verksamhet, vilket sökandebolaget inte har bestritt.

127 Rådet har angett att med hänsyn till målet att begränsa de ryska säkerhetstjänsternas kapacitet att genomföra ett informationskrig, avser kriterium i enheter inom den ryska it-sektorn, som har en FSB-licens, som antingen arbetar med ryska säkerhetstjänster eller är beroende av FSB, som kan mobilisera dem för att stödja verksamheten i dessa tjänster, bland annat för att genomföra desinformationskampanjer.

128 I samband med det informationskrig som förs av Ryska federationen är den omständigheten att det är FSB, en underrättelsetjänst, som utfärdar licenser till ryska it-företag en relevant omständighet. Flera handlingar som bifogats svaromålet och som inte har bestritts av sökandebolaget vittnar om FSB:s förmåga att mobilisera ryska it-företag för att bistå sökanden. Exempelvis en rapport med titeln ”Kapersky and Beyond. Understanding Russia’s Approach to Cyber-Enabled Economic Warfare” (Kapersky och vidare. Att förstå Rysslands inställning till cyberstödd ekonomisk krigföring), som publicerades i juni 2018 av Foundation for Defense of Democracies och som återfinns i bilaga B.18 till svaromålet, förklarar bland annat att ”alla enheter i Ryssland som är verksamma inom telekommunikationssektorn på något sätt kan bli ombedda av FSB att bistå i dess verksamhet”.

129 I en rapport med titeln ”Don’t Underestimate Economic Side of Russia’s Cyber Warfare” (Underskatta inte den ekonomiska aspekten av det ryska cyberkriget), som publicerades den 25 juni 2018 på webbplatsen thecypherbrief.com och som återfinns i bilaga B.25 till svaromålet, anges att ”[d]et är inte en slump att [FSB] är den myndighet som utfärdar licenser för krypteringsverksamhet enligt rysk lag” och ”genom sin utformning ger de lagar och andra författningar som reglerar informationssystem, telekommunikationssystem och krypteringssystem Kreml och dess säkerhetstjänster verktyg för att stärka sin interna makt och bedriva aggressiv verksamhet utomlands.”

130 I en artikel med rubriken ”This $500 million russian cyber mogul planned to take his company public – Then America accused it of hacking for Putin’s spies” (Denna ryska it-magnat, värd 500 miljoner dollar, avsåg att börsnotera sitt bolag, men sedan anklagade Förenta staterna bolaget för hackning för Putins spioners räkning), som publicerades den 18 augusti 2021 på webbplatsen ”forbes.com”, vilken ingavs i bilaga N.1 till Konungariket Nederländernas interventionsinlaga, anges även att ”[r]yska it-företag har inget annat val än att följa order från regeringen och dess säkerhetsapparat” och ”[d]et är omöjligt att arbeta på denna plats utan att upprätthålla förbindelser med ryska säkerhetstjänster”.

131 Eftersom ryska enheter inom it-sektorn är beroende av FSB för att bedriva sin verksamhet, förfogar FSB därför över ett påtryckningsmedel som gör det möjligt att mobilisera dem för att bistå de ryska säkerhetstjänsterna, bland annat vid genomförandet av informationskrigföring.

132 Sökandebolaget har, med stöd av expertrapporten i bilaga C.5 till repliken, hävdat att villkoren för beviljande av licenser inte ger FSB rätt att ålägga it-företagen en skyldighet att samarbeta med eller bistå FSB.

133 Rådet har emellertid inte påstått att FSB hade en rättslig skyldighet som gör det möjligt för FSB att ålägga ryska it-företag som måste inneha en licens att samarbeta med FSB. Rådet förlitade sig på FSB:s möjlighet att utöva påtryckningar på dessa företag med tanke på kopplingen mellan den ryska it-sektorn och de ryska säkerhetstjänsterna och det beroendeförhållande som följer av att företagen inom denna sektor måste inneha en FSB-licens för att bedriva sin verksamhet.

134 Rådet har dessutom påpekat att dessa företags beroende av den ryska marknaden och den ryska regeringen också förstärks av att de använder ryska standarder för sina kryptografiska verktyg som ses som misstänkta utomlands och gör dem otillförlitliga på utländska marknader. Enligt rådet är de ryska it-företagen således isolerade från världsmarknaden, vilket gör dem ännu mer beroende av den ryska marknaden och den ryska regeringen.

135 Rådet stödde sig härvidlag bland annat på en artikel med rubriken ”Russia’s FSB Is Making Life Harder for Blockchain” (Ryska FSB försvårar livet för blockchain (blockkedja)), som publicerades den 14 september 2021 på webbplatsen ”coindesk.com” och som återfinns i bilaga B.26 till svaromålet. I denna artikel anges att ryska företag som använder teknik med ”blockchain” (blockkedja) är skyldiga att få sina kryptografiska verktyg certifierade av FSB och använda ryska standarder för kryptografiska verktyg, som betraktas som misstänkta utomlands.

136 Sökandebolaget har nöjt sig med att göra gällande att denna bilaga endast avsåg en mycket specifik sektor, nämligen den sektor som använder blockchain (blockkedja).

137 Detta argument kan emellertid inte vederlägga relevansen av denna bilaga, eftersom den utgör ett exempel på att ryska it-företag som använder krypteringsverktyg är beroende av de ryska myndigheterna, särskilt FSB.

138 För det andra har sökandebolaget gjort gällande att av de 28 licenser av ”typ 4” som utfärdats med tillämpning av förordning 313 för verksamhet med samband med kryptering, är det endast en som gör det möjligt att utveckla krypteringsverktyg. För att vara förenligt med det mål som anges i skäl 5 i beslut 2023/1218 och skäl 2 i förordning 2023/1215, bör kriterium i enligt sökandebolaget endast avse företag inom den ryska it-sektorn som innehar en sådan licens, eftersom det endast är dessa som kan tillhandahålla krypteringsprogram till ryska säkerhetstjänster.

139 Tribunalen erinrar om att syftet med kriterium i är att begränsa de ryska säkerhetstjänsternas kapacitet att föra informationskrig genom att vidta restriktiva åtgärder mot företag inom it-sektorn som kan bistå dem. I motsats till vad sökandebolaget har gjort gällande är detta bistånd inte begränsat till tillhandahållande av krypteringsprogram, utan avser även tillhandahållande av andra teknologiska eller tekniska hjälpmedel.

140 Sökandebolaget har emellertid inte förklarat varför ett företag inom it-sektorn som innehar en licens av ”typ 4” med tillämpning av förordning 313, som exempelvis ger företaget rätt att utveckla eller tillverka informations- eller telekommunikationssystem som använder krypteringsverktyg eller att modernisera, montera, installera, ställa in eller reparera krypteringsverktyg, inte skulle kunna bistå ryska säkerhetstjänster vid informationskrigföring.

141 I motsats till vad sökandebolaget har hävdat är FSB:s förmåga att utöva påtryckningar på ryska enheter inom it-sektorn inte beroende av vilken typ av licens de innehar.

142 Sökandebolagets förklaringar avseende de olika typerna av licenser som utfärdas av FSB och åtskillnaden mellan ”typ 4-licenser” för krypteringsverksamhet och ”statshemligheter” är således inte relevanta. Detsamma gäller vad som anförts i det expertutlåtande som bifogats repliken, enligt vilket licenserna från FSB inte utfärdas i syfte att samarbeta med FSB.

143 Av detta följer att villkoret i kriterium i, avseende innehav av en FSB-licens eller en licens för ”vapen och militär utrustning”, är lämpligt och nödvändigt för att uppnå det mål som eftersträvas med detta kriterium, vilket det erinrats om i punkt 114 ovan, nämligen att begränsa Ryska federationens förmåga till informationskrigföring, eftersom det gör det möjligt att rikta in sig inte bara på enheter inom den ryska it-sektorn som faktiskt deltar i informationskrigföring, utan även på enheter som kan komma att anlitas av de ryska säkerhetstjänsterna för att bistå dem.

144 Den andra invändningen ska därmed underkännas.

Den tredje invändningen: Oproportionerligt ingrepp i näringsfriheten

145 Sökandebolaget har gjort gällande att det utgör ett oproportionerligt ingrepp i näringsfriheten enligt artikel 16 i stadgan att vidta sanktionsåtgärder mot samtliga ryska it-bolag på grund av att de är skyldiga att inneha en FSB-licens för att bedriva sin verksamhet.

146 I artikel 16 i stadgan anges att ”[n]äringsfriheten ska erkännas i enlighet med unionsrätten samt nationell lagstiftning och praxis”.

147 Enligt rättspraxis utgör näringsfriheten, i likhet med andra grundläggande rättigheter, inte en absolut rättighet och dess utövande kan bli föremål för inskränkningar som motiveras av mål av allmänintresse som eftersträvas av unionen, under förutsättning att inskränkningarna faktiskt svarar mot nämnda mål av allmänintresse och att de, i förhållande till det eftersträvade målet, inte utgör ett oproportionerligt och oacceptabelt ingrepp som påverkar själva kärnan i de på detta sätt garanterade rättigheterna (se dom av den 28 mars 2017, Rosneft, C-72/15, EU:T:2017:236, punkt 148 och där angiven rättspraxis; dom av den 27 juli 2022, RT France/rådet, T-125/22, EU:T:2022:483, punkt 220).

148 Domstolen har slagit fast att med hänsyn till ordalydelsen i artikel 16 i stadgan, vilken skiljer sig från lydelsen i bestämmelserna om övriga grundläggande rättigheter som stadfästs i avdelning II i stadgan, även om den ligger nära lydelsen i vissa bestämmelser i avdelning IV i stadgan, kan

näringsfriheten bli föremål för ett stort antal olika myndighetsingrepp, som är ägnade att i det allmännas intresse begränsa hur näringsverksamhet får bedrivas (se dom av den 28 november 2013, rådet/Manufacturing Support & Procurement Kala Naft, C-348/12 P, EU:C:2013:776, punkt 123 och där angiven rättspraxis).

149 Alla restriktiva åtgärder innefattar per definition verkningar som, bland annat, berör friheten att bedriva yrkesverksamhet, vilka således inverkar menligt på de parter som inte på något sätt är ansvariga för den situation som ledde till att sanktionsåtgärderna vidtogs. Riktade restriktiva åtgärder får i ännu högre grad sådana verkningar för de enheter som är föremål för åtgärderna (se dom av den 28 mars 2017, Rosneft, C-72/15, EU:T:2017:236, punkt 149 och där angiven rättspraxis; dom av den 27 juli 2022, RT France/rådet, T-125/22, EU:T:2022:483, punkt 221).

150 Det är visserligen riktigt att restriktiva åtgärder som grundar sig på ett sådant kriterium som det som är aktuellt i förevarande mål obestridligen begränsar sökandebolagets rättigheter enligt artikel 16 i stadgan. Den näringsfrihet som sökandebolaget har åberopat kan emellertid begränsas på de villkor som anges i artikel 52.1 i stadgan. I artikel 52.1 i stadgan föreskrivs att ”[v]arje begränsning i utövandet av de rättigheter och friheter som erkänns i [stadgan] ska vara föreskriven i lag och förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter”, och att ”[b]egränsningar får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter”. En begränsning av utövandet av de aktuella grundläggande rättigheterna måste således uppfylla tre villkor för att vara förenlig med unionsrätten. För det första ska begränsningen vara föreskriven i lag. Med andra ord måste det finnas en rättslig grund för den aktuella åtgärden. För det andra ska begränsningen svara mot ett mål av allmänintresse som erkänns som sådant av unionen. För det tredje får begränsningen inte vara orimlig. Begränsningen ska vara nödvändig och stå i proportion till det ändamål som eftersträvas. Vidare får det ”väsentliga innehållet” inte angripas, det vill säga att själva kärnan i fri- eller rättigheten inte får påverkas (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 13 september 2018, Gazprom Neft/rådet, T-735/14 och T-799/14, EU:T:2018:548, punkterna 160–163 och där angiven rättspraxis).

151 Dessa tre villkor är uppfyllda i förevarande mål.

152 För det första är den begränsning av näringsfriheten som följer av tillämpningen av detta kriterium föreskriven i lag, eftersom vidtagandet av restriktiva åtgärder på grundval av kriterium i föreskrivs i de relevanta bestämmelserna i beslut 2014/145 och förordning nr 269/2014.

153 För det andra ska det erinras om att kriterium i svarar mot ett mål av allmänt samhällsintresse som erkänns som sådant av unionen och som kan motivera sådana begränsningar. Syftet med detta kriterium är nämligen att öka trycket på Ryska federationen genom att bekämpa det informationskrig som denna stat för till stöd för sitt aggressionskrig mot Ukraina och att begränsa de ryska säkerhetstjänsternas förmåga att genomföra desinformationskampanjer, genom att rikta in sig på enheter som kan samarbeta med dem. Mot denna bakgrund är kriterium i förenligt med målen att skydda Ukrainas territoriella integritet, suveränitet och oberoende och att främja en fredlig lösning på krisen i Ukraina, vilka ingår i det vidare målet att bevara freden och den internationella säkerheten, i enlighet med de mål för unionens yttre åtgärder som anges i artikel 21 FEU och med ändamålen och principerna i Förenta nationernas stadga, vilka kan motivera negativa konsekvenser, även betydande sådana, för vissa aktörer (se, för ett liknande resonemang, dom av den 28 mars 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, punkt 150; dom av den 25 juni 2020, Vnesheconombank/rådet, C-731/18 P, ej publicerad,

EU:C:2020:500, punkt 87, och dom av den 29 maj 2024, Vinokurov/rådet, T-302/22, ej publicerad, EU:T:2024:325, punkt 197). Kriterium i ingår således i unionens reaktion, med fredliga medel och i syfte att uppnå de mål som anges i artikel 3.5 FEU, på ett angrepp som begåtts i strid med artikel 2.4 i Förenta nationernas stadga och följaktligen på ett åsidosättande av allmängiltiga (erga omnes) skyldigheter som åläggs i internationell rätt (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 27 juli 2022, RT France/rådet, T-125/22, EU:T:2022:483, punkt 164).

154 För det tredje kunde rådet, med hänsyn till den stora betydelsen av dessa mål, utan att överskrida gränserna för sitt utrymme för skönsmässig bedömning, anse att de ingrepp i näringsfriheten som skulle bli följden av tillämpningen av kriterium i var lämpliga och nödvändiga för att öka trycket på Ryska federationen. Sådana ingrepp kan följaktligen inte, mot bakgrund av de eftersträvade målen, anses utgöra ett oproportionerligt och oacceptabelt ingrepp som påverkar själva kärnan i näringsfriheten för de enheter som omfattas av detta kriterium. Dessa åtgärder hindrar nämligen inte ryska it-företag från att bedriva sin affärsverksamhet.

155 Kriterium i kan således inte anses utgöra ett oproportionerligt ingrepp i näringsfriheten.

156 Den tredje invändningen kan således inte godtas och talan kan därmed inte vinna bifall såvitt avser någon del av den första grunden.

Den andra grunden: Åsidosättande av rätten till effektivt domstolsskydd samt av motiveringsskyldigheten

157 I ansökan och i den första inlagan om justering av talan har sökandebolaget gjort gällande att det skäl som motiverade att sökandebolagets namn togs upp i de aktuella förteckningarna, vilket anges i de ursprungliga rättsakterna och i de första och andra rättsakterna om bibehållande, inte är tillräckligt precist och konkret, eftersom det endast återger kriteriet för upptagande i förteckningen och inte innehåller några uppgifter som är specifika för sökandebolagets individuella situation. Rådet nöjde sig enligt sökandebolaget med en allmän och standardiserad motivering som är gemensam för alla bolag, med undantag för ett enda bolag, vars namn har upptagits i de ifrågavarande förteckningarna med tillämpning av kriterium i.

158 Enligt fast rättspraxis kräver rätten till ett effektivt domstolsskydd, som slås fast i artikel 47 i stadgan, att den berörda personen ska ha möjlighet att få kännedom om vilka skäl som ligger till grund för det beslut som fattats rörande honom eller henne, antingen genom att läsa själva beslutet eller genom att på begäran underrättas om skälen för beslutet (se dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 100 och där angiven rättspraxis, och dom av den 13 september 2018, Sberbank of Russia/rådet, T-732/14, EU:T:2018:541, punkt 112 och där angiven rättspraxis).

159 Det följer av fast rättspraxis att det av den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF klart och tydligt ska framgå hur den institution som har antagit rättsakten har resonerat, så att de som berörs därav kan få kännedom om skälen för den vidtagna åtgärden för att kunna avgöra om den är välgrundad och så att behörig domstol ges möjlighet att utföra sin prövning (se dom av den 15 november 2012, rådet/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, punkt 50 och där angiven rättspraxis, och dom av den 22 april 2021, rådet/PKK, C-46/19 P, EU:C:2021:316, punkt 47 och där angiven rättspraxis; dom av den 4 september 2024, Shamalov/rådet, T-651/22, ej publicerad, EU:T:2024:576, punkt 37).

160 Den motivering som krävs enligt artikel 296 FEUF ska vara anpassad till rättsaktens beskaffenhet och till det sammanhang i vilket den antagits. Frågan huruvida kravet på motivering är uppfyllt ska bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll, de anförda skälen och det intresse av att få förklaringar som de personer som rättsakten riktar sig till, eller andra personer som direkt och personligen berörs av den, kan ha. Det krävs inte att samtliga faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av huruvida en motivering är tillräcklig inte ska ske endast utifrån rättsaktens lydelse, utan även utifrån sammanhanget och samtliga rättsregler på det aktuella området. En rättsakt som går någon emot ska följaktligen anses vara tillräckligt motiverad om den har tillkommit i ett sammanhang som är känt för den berörde, så att denne har möjlighet att förstå innebörden av den åtgärd som vidtas gentemot honom eller henne (se dom av den 15 november 2012, rådet/Bamba, C-417/11 P, EU:C:2012:718, punkterna 53 och 54 samt där angiven rättspraxis; dom av den 28 mars 2017, Rosneft, C-72/15, EU:C:2017:236, punkt 122, och dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 64).

161 I rättspraxis har det dessutom preciserats att motiveringen av en av rådet antagen rättsakt, genom vilken en restriktiv åtgärd införs, inte endast ska innehålla den rättsliga grunden för denna åtgärd, utan även ange de specifika och konkreta skäl som föranlett rådet att inom ramen för sitt utrymme för skönsmässig bedömning anse att den berörda personen ska bli föremål för en sådan åtgärd (se dom av den 27 juli 2022, Frankrike/rådet, T-125/22, EU:T:2022:483, punkt 105 och där angiven rättspraxis; dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 66).

162 Motiveringen av en åtgärd avseende frysning av tillgångar kan i princip inte endast bestå i en allmän och stereotypisk formulering, utan ska tvärtom ange de specifika och konkreta skäl som föranlett rådet att anse att den relevanta lagstiftningen är tillämplig på den berörde (se dom av den 15 september 2016, Yanukovych/rådet, T-346/14, EU:T:2016:497, punkt 79 och där angiven rättspraxis; dom av den 30 januari 2019, Stavytskyi/rådet, T-290/17, EU:T:2019:37, punkt 47).

163 Tribunalen erinrar även om att motiveringsskyldigheten enligt artikel 296 FEUF utgör en väsentlig formföreskrift som ska särskiljas från frågan om motiveringen är välgrundad, vilken ska hänföras till frågan om den omtvistade rättsakten är lagenlig i materiellt hänseende. Motiveringen av ett beslut består nämligen i att beslutsfattaren formellt anger vilka skäl beslutet grundar sig på. Om dessa skäl innehåller felaktigheter, inverkar detta på beslutets lagenlighet i materiellt hänseende, men inte på motiveringen av beslutet, som kan vara tillräcklig trots att den innehåller felaktiga skäl. Härav följer att invändningar och argument som avser att ifrågasätta rättsaktens lagenlighet i materiellt hänseende saknar verkan om de åberopas till stöd för en grund som avser avsaknad av, eller otillräcklig, motivering (se dom av den 18 juni 2015, Ipatau/rådet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, punkt 37 och där angiven rättspraxis, och dom av den 30 november 2022, PKK/rådet, T-316/14 RENV och T-148/19, EU:T:2022:727, punkt 234 och där angiven rättspraxis).

164 Tribunalen konstaterar inledningsvis att de argument som sökandebolaget har anfört i repliken för att bestrida att motiveringen är korrekt i sak i själva verket avser frågan huruvida skälet för upptagande i förteckningen är välgrundat. Dessa argument kan således inte godtas, eftersom de inte är relevanta inom ramen för förevarande grund och kommer att prövas inom ramen för den tredje grunden.

165 Tribunalen påpekar för det första, i likhet med rådet, att sökandebolaget inte har påstått sig inte kunna förstå skälet till att dess namn togs upp i de ursprungliga rättsakterna och i den första och den andra rättsakten om bibehållande.

166 För det andra har sökandebolaget inte gjort gällande att bolaget inte kände till det sammanhang i vilket dessa rättsakter antogs och de mål som de avsåg att uppnå, det vill säga, såsom framgår av skälen i beslut 2023/1218 och förordning 2023/1215, att öka trycket på Ryska federationen genom att vidta restriktiva åtgärder som svar på det informationskrig som genomförts av Ryska federationen till stöd för dess aggressionskrig mot Ukraina.

167 För det tredje framgår det tillräckligt tydligt av det skäl som anges i de ursprungliga rättsakterna samt i de första och andra rättsakterna om bibehållande, vilka citeras i punkt 8 ovan, att rådet tog upp och behöll sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna på grundval av kriterium i, vilket sökandebolaget inte har bestritt.

168 I motsats till vad sökandebolaget har gjort gällande ska det påpekas att rådet i detta skäl inte begränsade sig till att återge rubriken till kriterium i. Uppgifterna om att sökandebolaget är en enhet som är verksam inom den ryska it-sektorn och som innehar en FSB-licens utgör nämligen uppgifter som är specifika för sökandebolagets individuella situation.

169 Vad för det fjärde gäller påståendet att motiveringen är standardiserad, påpekar tribunalen att även om övervägandena i det skäl som anges i de ursprungliga rättsakterna samt i den första och den andra rättsakten om bibehållande är desamma som dem på grundval av vilka andra personer som nämns i de aktuella förteckningarna har varit föremål för restriktiva åtgärder, syftar dessa överväganden icke desto mindre till att beskriva sökandebolagets konkreta situation, där sökandebolaget, på samma sätt som andra ryska enheter inom it-sektorn, innehar en FSB-licens (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 27 februari 2014, Ezz m.fl./rådet, T-256/11, EU:T:2014:93, punkt 115; dom av den 15 september 2016, Yanukovych/rådet, T-346/14, EU:T:2016:497, punkt 82, och dom av den 30 januari 2019, Stavytskyi/rådet, T-290/17, EU:T:2019:37, punkt 56).

170 I motsats till vad sökandebolaget har hävdat innebär den omständigheten att namnen på andra enheter som uppfyller villkoren i kriterium i upptogs i de aktuella förteckningarna av liknande skäl som dem som låg till grund för upptagandet av sökandebolagets namn inte att motiveringen i de ursprungliga rättsakterna och i de första och andra rättsakterna om bibehållande inte även avsåg sökandebolagets egen situation.

171 Det framgår således av motiveringen till de ursprungliga rättsakterna och de första och andra rättsakterna om bibehållande att de specifika och konkreta skäl som föranlett rådet att uppta och behålla sökandebolaget i de aktuella förteckningarna anges på ett tillräckligt klart och precist sätt för att sökandebolaget ska kunna förstå dem och för att tribunalen ska kunna utföra sin prövning i detta avseende.

172 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den andra grunden.

Den tredje grunden: Uppenbart oriktig bedömning

173 Tribunalen påpekar inledningsvis att den tredje grunden ska anses avse oriktiga bedömningar och inte uppenbart oriktiga bedömningar. Trots att rådet har ett visst utrymme för skönsmässig bedömning för att från fall till fall fastställa om de rättsliga kriterier på vilka de berörda restriktiva åtgärderna grundar sig är uppfyllda, ska nämligen unionsdomstolarna säkerställa en i princip fullständig kontroll av lagenligheten av samtliga unionsrättsakter (se dom av den 11 september 2024, Tokareva/rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, punkt 31 och där angiven rättspraxis).

174 För att den domstolsprövning som garanteras i artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna ska vara effektiv krävs även att unionsdomstolen försäkrar sig om att det beslut varigenom de restriktiva åtgärderna vidtagits eller bibehållits, som är individuellt i förhållande till den berörda personen eller enheten, grundas på faktiska omständigheter som utgör ett tillräckligt underlag för ett sådant beslut. Detta förutsätter en undersökning av de faktiska omständigheter som har åberopats i redogörelsen för skälen och som ligger till grund för nämnda beslut, vilket betyder att domstolskontrollen inte är begränsad till en abstrakt bedömning av huruvida de angivna skälen sannolikt är korrekta, utan avser huruvida dessa skäl, eller åtminstone ett skäl som i sig anses utgöra tillräckligt stöd för beslutet, är väl underbyggda (se dom av den 19 december 2018, Azarov/rådet, C-530/17 P, EU:C:2018:1031, punkt 22 och där angiven rättspraxis; dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 122 och där angiven rättspraxis, och dom av den 11 september 2024, Tokareva/rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, punkt 32 och där angiven rättspraxis).

175 En sådan bedömning ska företas genom att bevisning och uppgifter inte granskas isolerat, utan mot bakgrund av sitt sammanhang. Rådet har nämligen uppfyllt sin bevisbörda om rådet vid unionsdomstolen redogör för tillräckligt konkreta, precisa och samstämmiga indicier som gör det möjligt att fastställa att den person som omfattas av en restriktiv åtgärd, vid tidpunkten för antagande av de omtvistade rättsakterna, uppfyllde de villkor som föreskrivs i det kriterium som tillämpats (se, för ett liknande resonemang, dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 124 och där angiven rättspraxis, och dom av den 11 september 2024, Tokareva/rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, punkt 33 och där angiven rättspraxis).

176 Det är den behöriga unionsmyndigheten som, vid ett eventuellt bestridande, ska visa att det finns grund för de skäl som har åberopats mot den berörda personen eller enheten, och inte den berörda personen eller enheten som ska bevisa motsatsen, det vill säga att det saknas grund för dessa skäl (se dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 123 och där angiven rättspraxis, och dom av den 11 september 2024, Tokareva/rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, punkt 34 och där angiven rättspraxis).

177 För att motivera bibehållandet av en persons namn i de aktuella förteckningarna, är det inte otillåtet för rådet att grunda sig på samma bevisning som låg till grund för det ursprungliga upptagandet, återupptagandet eller bibehållandet av den berörda personen i förteckningarna, under förutsättning dels att skälen för upptagandet i förteckningarna är oförändrade, dels att sammanhanget inte har förändrats på ett sådant sätt att denna bevisning blivit föråldrad (se dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 169 och där angiven rättspraxis, och dom av den 29 maj 2024, Belavia/rådet, T-116/22, EU:T:2024:334, punkt 77 och där angiven rättspraxis). I en utveckling av sammanhanget ingår att både situationen i det land som är föremål för ordningen med restriktiva åtgärder och berörda personers särskilda situation ska beaktas, men också samtliga relevanta omständigheter, bland annat att syftena med de restriktiva åtgärderna inte har uppnåtts (se dom av den 11 september 2024, Tokareva/rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, punkt 37 och där angiven rättspraxis).

178 Det ska dessutom understrykas att det sammanhang i vilket de aktuella åtgärderna ingår ska beaktas och att den grad av bevisning som kan krävas av rådet ska anpassas på grund av svårigheten att få tillgång till objektiv bevisning och information (se dom av den 1 juni 2022, Prigozhin/rådet, T-723/20, ej publicerad, EU:T:2022:317, punkt 102 och där angiven rättspraxis, och dom av den 20 november 2024, Zubitskiy/rådet, T-1074/23, ej publicerad, EU:T:2024:840, punkt 78 och där angiven rättspraxis).

179 I avsaknad av utredningsbefogenheter i tredjeländer måste unionsmyndigheternas bedömning grundas på allmänt tillgängliga informationskällor, rapporter, tidningsartiklar, rapporter från underrättelsetjänsterna eller liknande informationskällor (se dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 115 och där angiven rättspraxis, och dom av den 11 september 2024, Tokareva/rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, punkt 59 och där angiven rättspraxis).

180 När det gäller det allmänna sammanhanget med anknytning till situationen i Ukraina konstaterar tribunalen att situationen i Ukraina fortfarande var allvarlig när de angripna rättsakterna antogs. På samma sätt var de restriktiva åtgärderna fortfarande motiverade med hänsyn till det mål som eftersträvades med att införa kriterium i, nämligen att öka trycket på Ryska federationen genom att bekämpa det informationskrig som denna stat för till stöd för sitt aggressionskrig mot Ukraina (se, för ett liknande resonemang och analogt, dom av den 20 november 2024, Uss/rådet, T-571/23, ej publicerad, EU:T:2024:839, punkterna 134 och 135, och dom av den 20 november 2024, Zubitskiy/rådet, T-1074/23, ej publicerad, EU:T:2024:840, punkterna 110 och 111).

181 När det gäller sökandebolagets särskilda situation erinrar tribunalen om att två villkor måste vara uppfyllda för att sökandebolaget ska kunna upptas i de aktuella förteckningarna med tillämpning av kriterium i. För det första ska sökandebolaget vara en enhet som bedriver verksamhet inom den ryska it-sektorn och för det andra ska sökandebolaget inneha en FSB-licens.

De ursprungliga rättsakterna och de första rättsakterna om bibehållande

182 Sökandebolaget har gjort gällande att upptagandet och bibehållandet av dess namn i de aktuella förteckningarna grundar sig på ostyrkta och felaktiga påståenden och att rådet inte har visat att sökandebolaget omfattades av kriterium i.

183 Sökandebolaget har gjort gällande att bolaget i de ursprungliga rättsakterna och i de första rättsakterna om bibehållande angavs som juridisk person eller ”juridisk enhet” och att det i egenskap av holdingbolag inte uppfyller villkoren i kriterium i.

184 Tribunalen erinrar inledningsvis om att sökandebolaget, i de ursprungliga rättsakterna och de första rättsakterna om bibehållande, är upptaget under namnet ”Positive Group PJSC, alias Positive technologies, alias Gruppa Pozitiva”. I det skäl för att ta upp sökandebolaget i förteckningen som anges i punkt 8 ovan anges att sökandebolaget är ”en enhet som är verksam i den ryska it-sektorn med en [FSB]-licens”.

185 Av detta följer att sökandebolaget avses i de ursprungliga rättsakterna och i de första rättsakterna om bibehållande i egenskap av enhet, som angetts antingen med sitt namn eller med namnet Positive Technologies.

186 För att presentera sin verksamhet har sökandebolaget själv, i bilagorna A.13 – A.22 till ansökan, tillhandahållit utdrag ur Positive Technologies webbplats, ”ptsecurity.com”, som sökandebolaget har beskrivit som ”sin” webbplats.

187 I bilagorna A.13 och A.14 till ansökan anges exempelvis att ”Positive Technologies är det första och enda cybersäkerhetsföretaget i Ryssland som har noterats på Moskvas börs”.

188 Såsom rådet har påpekat gjordes dessutom det uttalande som offentliggjordes i pressen den 23 juni 2023, till följd av antagandet av de ursprungliga rättsakterna i bilaga B.29 till svaromålet, av företrädarna för Positive Technologies och nämnde ”[u]nionens beslut att vidta sanktionsåtgärder mot Positive Technologies”. Sökandebolaget har uppgett sig vara den som gjort detta uttalande.

189 Det ska i detta hänseende påpekas att bilaga B.29 innehåller fyra tidningsartiklar som hämtats från olika webbplatser, vilka publicerades den 23 och den 24 juni 2023, och rör de sanktionsåtgärder som påförts Positive Technologies och i vilka denna förklaring nämns. Enligt de artiklar som publicerats på webbplatserna ”rg.ru”, ”xakep.ru” och på MNIAP:s webbplats tillskrivs uttalandet Positive Technologies. På webbplatsen cnews.ru tillskrivs förklaringen sökandebolagets företrädare.

190 Vid förhandlingen förklarade sökandebolaget att Positive Technologies är ett firmanamn som betecknar hela koncernen, som består av sökandebolaget själv i egenskap av holdingbolag, och alla dess dotterbolag, och att webbplatsen ”ptsecurity.com” syftade till att presentera hela Positive Technologie-koncernens verksamhet.

191 Tribunalen finner att sökandebolaget, genom att framställa webbplatsen ”ptsecurity.com” som ”sin” webbplats och genom att göra uttalanden i Positive Technologies namn, underförstått men nödvändigtvis har medgett att det inte görs någon åtskillnad mellan enheten Positive Technologies och sökandebolaget.

192 Härav följer att den person som anges i de ursprungliga rättsakterna och i de första rättsakterna om bibehållande, beträffande vilken det ska fastställas att den uppfyller villkoren i kriterium i, är sökandebolaget i egenskap av enhet, med namnet Positive Technologies eller Gruppa Pozitiva, och inte sökandebolaget i egenskap av bolag eller juridisk person.

193 Vad för det första gäller det första villkoret i kriterium i, ska det påpekas att sökandebolaget inte har bestritt att bolaget bedriver sin verksamhet inom den ryska it-sektorn.

194 Det ska i detta hänseende påpekas att sökandebolaget i ansökan har uppgett sig bedriva verksamhet på området för tillhandahållande av lösningar för it-säkerhet och informationssäkerhet och bland annat erbjuder programvarulösningar och programvarusystem till företag för att skydda sig mot illvilliga it-angrepp. För att förklara sin verksamhet har sökandebolaget i bilagorna A.13–A.22 till ansökan även ingett utdrag från Positive Technologies webbplats, ”ptsecurity.com”.

195 I ansökan har sökandebolaget uppgett sig inte bestrida riktigheten av handlingarna nr 1 och 6 i den första bevisakten, vilka är utdrag ur offentliga databaser om företag, men har påpekat att dessa handlingar inte är relevanta för upptagandet av sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna.

196 Det framgår emellertid av handling nr 1 i den första bevisakten, som innehåller informationssidan avseende sökandebolaget från företagsdatabasen ”Ready Ratios”, att sökandebolaget huvudsakligen bedriver holdingbolagsverksamhet. I detta dokument anges att bolaget även bedriver programmeringsverksamhet, it-konsultverksamhet, annan it-verksamhet och it-tjänster samt verksamhet för att skapa och använda databaser och informationsresurser.

197 Dessutom visar handling nr 6 i den första bevisakten, som innehåller ett utdrag ur det ryska företagsregistret ”Spark-Interfax” avseende sökandebolaget, bland annat att sökandebolaget är verksamt inom den ryska sektorn för informationsteknik.

198 Följaktligen är dessa handlingar, i den mån de beskriver sökandebolagets verksamhet, relevanta, eftersom de gjorde det möjligt för rådet att fastställa att sökandebolaget var en ”enhet som är verksam inom den ryska it-sektorn” och att sökandebolaget uppfyllde det första villkoret i kriterium i.

199 Tribunalen konstaterar följaktligen att rådet, på grundval av den första bevisakten, i tillräcklig utsträckning har visat att sökandebolaget, vid tidpunkten för antagandet av de ursprungliga rättsakterna och de första rättsakterna om bibehållande, var en ”enhet som är verksam inom den ryska it-sektorn” och att sökandebolaget därför uppfyllde det första villkoret i kriterium i.

200 Vad för det andra gäller det andra villkoret i kriterium i, har sökandebolaget gjort gällande att ingen av handlingarna i den första bevisakten påvisar att sökandebolaget innehar en FSB-licens och att det utvecklar teknik och programvara för ryska säkerhetstjänster som underlättar informationskrigföring.

201 För att fastställa att sökandebolaget uppfyllde det andra villkoret i, avseende innehav av en FSB-licens, grundade rådet sin bedömning på handling nr 2 i den första bevisakten. Denna handling är ett utdrag ur en PowerPoint-presentation som publicerats på webbplatsen ”ptsecurity.com”, vilken anses vara sökandebolagets officiella webbplats, som visar olika licenser som innehas av Positive Technologies, däribland en FSB-licens.

202 Sökandebolaget har i huvudsak bestritt bevisvärdet av handling nr 2 i den första bevisakten. Sökandebolaget har gjort gällande att denna handling, som knappt är läsbar och daterad år 2019, inte ger någon information om vilken typ av licens som sökandebolaget enligt rådet innehar. Sökandebolaget har under alla omständigheter uppgett sig inte inneha någon FSB-licens.

203 Tribunalen konstaterar inledningsvis att det framgår av den första bevisakten att även om handling nr 2 är daterad år 2019, har rådet fått tillgång till handlingen den 13 februari 2023. Sökandebolaget har emellertid inte anfört något argument till stöd för att den information som fanns tillgänglig på webbplatsen ”ptsecurity.com” var föråldrad vid den tidpunkt då rådet fick tillgång till den, det vill säga före antagandet av de ursprungliga rättsakterna och de första rättsakterna om bibehållande.

204 Det ska vidare påpekas att även om återgivningen av licenserna i handling nr 2 faktiskt är av dålig kvalitet, anges det emellertid tydligt på denna webbsida på webbplatsen ”ptsecurity.com” att Positive Technologies innehar en FSB-licens.

205 Eftersom kriterium i avser alla typer av licenser som utfärdas av FSB, saknar det betydelse att typen av FSB-licens inte tydligt framgår av handling nr 2.

206 Slutligen ska det påpekas att innehållet i handling nr 2 bekräftas av utdragen från webbplatsen ”ptsecurity.com”, vilka ingetts i bilagorna B.27 och B.28 till svaromålet.

207 Enligt fast rättspraxis ska en unionsrättsakts lagenlighet bedömas i förhållande till de faktiska och rättsliga omständigheter som rådde den dag då rättsakten antogs (se dom av den 11 september 2024, Tokareva/rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, punkt 68 och där angiven rättspraxis).

208 Vidare ska den laglighetsprövning som ankommer på tribunalen, särskilt i fråga om tvisten kring de restriktiva åtgärderna, göras inte bara mot bakgrund av de omständigheter som nämns i redogörelserna för skälen för de omtvistade rättsakterna, utan även mot bakgrund av de uppgifter som rådet lägger fram inför tribunalen, vid bestridande, för att styrka de faktiska omständigheter som gjorts gällande (se dom av den 11 september 2024, Tokareva/rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, punkt 69 och där angiven rättspraxis).

209 Den omständigheten att den person som omfattas av de restriktiva åtgärderna har delgivits en uppgift som talar till dennes fördel hindrar inte att denna omständighet eventuellt åberopas mot vederbörande för att slå fast att de skäl som ligger till grund för de restriktiva åtgärderna mot honom eller henne är välgrundade (se dom av den 14 mars 2018, Kim m.fl./rådet och kommissionen, T-533/15 och T-264/16, EU:T:2018:138, punkt 115 och där angiven rättspraxis, och dom av den 11 september 2024, Mordashova/rådet, T-497/22, ej publicerad, EU:T:2024:604, punkt 80 och där angiven rättspraxis).

210 Bilaga B.27 till svaromålet innehåller ett utdrag från webbplatsen ”ptsecurity.com”, daterat den 20 november 2014, med texten ”Positive Technologies received a license from the FSB, allowing work with Cryptographc protection tools” (Positive Technologies har erhållit en FSB-licens för att arbeta med kryptografiska skyddsverktyg). I samma utdrag meddelade Positive Technologies att man förnyat ett FSB-tillstånd som utfärdats för att utföra arbete som rör användning av information som utgör statshemligheter.

211 Bilaga B.28 till svaromålet innehåller även ett utdrag från webbplatsen ”ptsecurity.com”, daterat år 2018, där det finns en förteckning över de licenser och certifikat som innehas av Positive Technologies, däribland en ”licens från ryska FSB för att arbeta med kryptografiska skyddsverktyg” och en ”licens från ryska FSB för att utföra arbeten med användning av uppgifter som utgör statshemlighet”, samt kopior av dessa båda licenser.

212 I repliken har sökandebolaget gjort gällande att utdragen från webbplatsen ”ptsecurity.com”, som rådet har ingett i bilagorna B.27 och B.28 till svaromålet, inte berör sökanden. Sökandebolaget har för det första hävdat att den förklaring som offentliggjordes den 20 november 2014 och som återfinns i bilaga B.27 till denna inlaga inte kan beröra sökandebolaget, eftersom sökandebolaget registrerades som företag den 27 september 2017. Vidare är det registreringsnummer och skatteregistreringsnummer som anges på licenserna, vilka ingetts i bilaga B.28 till denna inlaga, inte sökandebolagets, och dessa licenser är daterade den 28 april 2015 och den 10 november 2014, före sökandebolagets registreringsdatum.

213 Tribunalen konstaterar att sökandebolagets argument grundar sig på det felaktiga antagandet att sökandebolaget skulle vara upptaget i de aktuella förteckningarna i egenskap av juridisk person.

214 Det ska nämligen erinras om att skälet för upptagande avser sökandebolaget, även kallat Positive Technologies, i egenskap av enhet och inte i egenskap av juridisk person.

215 Av detta följer att tidpunkten för sökandebolagets registrering som juridisk person inte är relevant för frågan huruvida den berörda enheten innehar en licens.

216 Det ska dessutom noteras att sökandebolaget, för att beskriva sin verksamhet, har stött sig på ett utdrag från webbplatsen ”ptsecurity.com” som finns i bilaga A.14 till ansökan och som är daterat år 2023 och har påpekat att [s]om anges på [sökandebolagets] webbplats: ”[S]edan nu 21 år tillbaka är [sökandebolagets] huvudmål att förhindra attacker av datorhackare”. Det framgår dessutom av ett utdrag från samma webbplats, som Konungariket Nederländerna har ingett i bilaga N.7 till sin interventionsinlaga, med rubriken ”About Company”, att Positive Technologies bildades år 2002.

217 Det framgår således av utdragen från webbplatsen ”ptsecurity.com”, som ingetts i bilagorna B.27 och B.28 till svaromålet, att den berörda enheten, det vill säga sökandebolaget som även kallas Positive Technologies, innehar en FSB-licens.

218 För att styrka att det skatteregistreringsnummer som anges på de licenser som ingetts i bilaga B.28 till svaromålet inte är sökandebolagets, har sökandebolaget i bilaga C.15 till repliken ingett en översättning av kopiorna av dessa licenser.

219 Det framgår av denna översättning att skatteregistreringsnumret på licenserna motsvarar Pozitiv Teknolodzhiz skatteregistreringsnummer, såsom det även anges i utdraget från databasen ”Ready Ratios” avseende sistnämnda bolag, vilket återfinns i bilaga D.2 till dupliken. I bilaga B.28 till svaromålet anges att Pozitiv Teknolodzhiz sedan den 10 november 2014 innehar en licens som utfärdats av FSB för att arbeta med kryptografiska skyddsverktyg samt, sedan den 28 april 2015, en licens som utfärdats av FSB för staden och regionen Moskva (Ryssland) för att utföra arbeten med hjälp av uppgifter som utgör statshemligheter.

220 Handling nr 1 i den första bevisakten består av informationssidan avseende sökandebolaget från företagsdatabasen ”Ready Ratios”, daterad den 13 februari 2023. Av denna handling framgår att Pozitiv Teknolodzhiz är ett dotterbolag till sökandebolaget och att de har samma verkställande direktör sedan den 6 augusti 2021.

221 För det andra har rådet, som bilaga till dupliken, ingett informationssidor från företagsdatabasen ”Ready Ratios” av den 15 mars 2024 avseende sökandebolaget och Pozitiv Teknolodzhiz, av vilka det framgår att de har samma verkställande direktör och samma adress och grundare och att den sistnämnda registrerades den 9 oktober 2007.

222 För det tredje framgår det av sökandebolagets konsoliderade årsredovisning för räkenskapsåret 2021 och av sökandebolagets mellanliggande konsoliderade årsredovisning för första kvartalet år 2023, vilka bifogats dupliken, att Pozitiv Teknolodzhiz är ett av dess dotterbolag, och att sökandebolaget äger 100 procent av aktierna i det företaget.

223 Såsom angetts i punkterna 83–85 ovan kunde rådet således, med hänsyn till denna grad av ägande, även om Pozitiv Teknolodzhiz är en i förhållande till sökandebolaget fristående juridisk person, med fog anse att sökandebolaget utövade ett avgörande inflytande över detta dotterbolag och att detta dotterbolag inte var en självständig enhet i förhållande till sökandebolaget.

224 Tribunalen finner således, såsom framgår av punkt 86 ovan, att villkoren för att ta upp sökandebolaget som enhet enligt kriterium i är uppfyllda, eftersom det är fastställt att dess dotterbolag Pozitiv Teknolodzhiz innehar en FSB-licens.

225 Av detta följer att den omständigheten att det skatteregistreringsnummer som anges i de FSB-licenser som ingetts i bilagorna B.27 och B.28 till svaromålet inte överensstämmer med registreringsnumret för sökandebolaget i egenskap av juridisk person saknar betydelse för fastställandet av huruvida sökandebolaget i egenskap av enhet uppfyller villkoren för upptagande i förteckningen enligt kriterium i.

226 Av det ovan anförda följer att rådet inte gjorde någon oriktig bedömning när det fann att sökandebolaget, även kallat Positive Technologies, var en enhet som innehade en FSB-licens.

227 Sökandebolagets argument föranleder inte någon annan bedömning.

228 För det första har sökandebolaget åberopat en förklaring från sin verksamhetschef för att göra gällande att sökandebolaget inte innehar någon FSB-licens. I denna förklaring av den 12 september 2023 intygar sökandebolagets verksamhetschef att Positive Group PAO, vars skatteregistreringsnummer är 9718077239, inte innehar och aldrig har innehaft någon licens utfärdad av FSB eller någon annan statlig myndighet.

229 Tribunalen konstaterar att denna förklaring inte är relevant i förevarande fall, eftersom den avser sökandebolaget i egenskap av juridisk person och inte den enhet som avses i de ursprungliga rättsakterna och de första rättsakterna om bibehållande.

230 Sökandebolaget har för det andra hävdat att det framgår av handling nr 1 i den första bevisakten som innehåller informationssidan från företagsdatabasen Ready Ratios, daterad den 13 februari 2023, att sökandebolaget inte innehar någon licens. Sökandebolaget har påpekat att denna informationssida alltid anger de licenser som innehas av de berörda företagen och den verksamhet för vilken de har utfärdats.

231 Tribunalen erinrar om att den FSB-licens som anges i handling nr 2 innehas av sökandebolagets dotterbolag Pozitiv Teknolodzhiz. Den omständigheten att denna licens inte förekommer i utdraget ur företagsdatabasen ”Ready Ratios” avseende sökandebolaget i egenskap av juridisk person kan således inte styrka att den enhet som avses i registreringshindret inte innehade en FSB-licens.

232 För det tredje har sökandebolaget gjort gällande att handling nr 1, som innehåller informationssidan avseende sökandebolaget från företagsdatabasen ”Ready Ratios”, är mer aktuell och således mer relevant än handling nr 2, vilken inte längre är tillgänglig sedan september 2023. För att styrka att handling nr 2 är obsolet och inte längre tillgänglig sedan september 2023 har sökandebolaget, i bilaga C.14 till repliken, ingett en sida på webbplatsen pt.security.com, daterad den 8 februari 2024, i vilken det anges ”not found” (hittas inte).

233 Det kan emellertid konstateras att denna bilaga inte har något bevisvärde. Det finns inget som tyder på att webbplatsen i bilaga C.14 till repliken motsvarar webbplatsen ”pt.security.com” som återges i handling nr 2. Vidare kan det, med hänsyn till datumet för denna bilaga, inte uteslutas att ett eventuellt borttagande från webbplatsen pt.security.com, där de licenser som innehades av Positive Technologies fanns med, skulle ha skett efter det att förevarande talan hade väckts.

234 Sökandebolaget har för det fjärde gjort gällande att det uttalande som det offentliggjorde i pressen, vilket återges i bilaga B.29 till svaromålet, inte kan tolkas som ett erkännande av att sökandebolaget innehar en FSB-licens.

235 Bilaga B.29 till svaromålet innehåller fyra tidningsartiklar som publicerats på olika webbplatser, vilka nämns i punkt 189 ovan, avseende rådets beslut att ålägga Positive Technologies sanktionsåtgärder. På webbplatserna ”rg.ru” och ”xakep.ru” och på MNIAP:s webbplats hänvisas till en förklaring som tillskrivits Positive Technologies, enligt vilken ”[u]nionens beslut att ålägga Positive Technologies sanktionsåtgärder grundar sig på den omständigheten att detta företag innehar en licens från Ryska federationens FSB” och att ”[e]rhållande av en FSB-licens är det en förutsättning för arbetet för alla stora aktörer på cybersäkerhetsmarknaden”. Det ska erinras om att sökandebolaget, såsom påpekats i punkt 188 ovan, har uppgett sig vara den som gjort detta uttalande. Citatet är något annorlunda i den artikel som publicerades på webbplatsen ”cnews.ru”, enligt vilken ”[sökandens] företrädare uppgav att unionens beslut i förhållande till företaget grundades på att sökandebolaget innehade en FSB-licens”.

236 I ansökan utger sig sökandebolaget självt, under namnet Positive Technologies, som ledande på cybersäkerhetsmarknaden, vilket enligt denna förklaring innebär att sökandebolaget innehar en FSB-licens. Sökandebolaget bestrider för övrigt inte någonstans i detta yttrande att sökandebolaget innehar en FSB-licens, vilket sökandebolaget medger vara skälet till att sökandebolagets och Positive Technologies upptogs i de aktuella förteckningarna.

237 När det gäller sökandebolagets argument att rådet inte har visat att sökandebolaget faktiskt deltog i det informationskrig som leddes av Ryska federationen eller att sökandebolaget utvecklade teknik för ryska säkerhetstjänster, räcker det att erinra om att det inte rör sig om ett villkor för tillämpning av kriterium i.

238 Rådet var nämligen inte skyldigt att bevisa att sökandebolaget hade samarbetat effektivt med de ryska säkerhetstjänsterna och detta argument är således verkningslöst.

239 Sökandebolagets argument för att bestrida handlingarna nr 3–5 i den första bevisakten är också verkningslösa. I dessa handlingar nämns nämligen de sanktionsåtgärder som Amerikas förenta stater vidtog mot sökandebolaget år 2021, på grund av att sökandebolaget anordnade årliga konferenser som skulle ha använts som rekryteringsplats för FSB och GRU. Dessa handlingar är emellertid inte relevanta för att fastställa att sökandebolaget uppfyllde villkoren i kriterium i.

240 Av det ovan anförda följer att rådet inte gjorde någon oriktig bedömning i de ursprungliga rättsakterna och i de första rättsakterna om bibehållande genom att anse att sökandebolaget uppfyllde villkoren för tillämpning av kriterium i och följaktligen genom att uppta och bibehålla sökandebolaget i de aktuella förteckningarna.

De andra rättsakterna om bibehållande

241 Tribunalen erinrar om att i de andra rättsakterna om bibehållande bibehölls sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna av samma skäl som i de ursprungliga rättsakterna och i de första rättsakterna om bibehållande.

242 I inlagan om justering av talan avseende de andra rättsakterna om bibehållande, som inkom till tribunalens kansli den 22 maj 2024, har sökandebolaget endast hänvisat till de argument som det hade anfört med avseende på de ursprungliga rättsakterna och de första rättsakterna om bibehållande.

243 Av samma skäl som angetts i punkterna 184–240 ovan finner tribunalen följaktligen att rådet inte gjorde någon oriktig bedömning när det behöll upptagandet av sökandebolaget i de aktuella förteckningarna i de andra rättsakterna om bibehållande.

De tredje rättsakterna om bibehållande

244 Genom att anta de tredje rättsakterna om bibehållande behöll rådet upptagandet av sökandebolaget i de aktuella förteckningarna under namnet ”Positive Group PJSC, alias Positive technologies, alias Gruppa Pozitiva”, och ändrade skälet för upptagande enligt kriterium i. Av detta skäl, som angetts i punkt 24 ovan, framgår att sökandebolaget är ett holdingbolag i ett konglomerat som omfattar Pozitiv Teknolodzhiz, som är verksamt inom den ryska it-sektorn och innehar en FSB-licens samt att sökandebolaget följaktligen är en enhet som är verksam inom den ryska it-sektorn och innehar en FSB-licens.

245 Rådet stödde sig dessutom på den tredje bevisakten för att motivera antagandet av de tredje rättsakterna om bibehållande med avseende på sökandebolaget.

246 Vad för det första gäller det första villkoret i kriterium i, konstaterar tribunalen att handling nr 3 i den tredje bevisakten innehåller ett utdrag från informationssidan om Pozitiv Teknolodzhiz från företagsdatabasen ”Ready Ratios”, i vilken det anges att företaget bedriver verksamhet inom it-programmeringssektorn.

247 Handlingarna nr 6 och 7 i den tredje bevisakten är dessutom sidor på webbplatsen pt.security.com, daterade den 3 juli 2024, av vilka det framgår att Pozitiv Teknolodzhiz är ett dotterbolag som till 100 procent ägs av sökandebolaget och att det är verksamt inom den ryska it-sektorn.

248 Härav följer att Pozitiv Teknolodzhiz är ett dotterbolag som helt kontrolleras av sökandebolaget och som är verksamt inom den ryska it-sektorn.

249 Tribunalen erinrar om att det framgår av punkterna 220–223 ovan att sökandebolaget äger 100 procent av sitt dotterbolag Pozitiv Teknolodzhiz, att de har samma ledning och samma adress, vilket sökandebolaget inte har bestritt, och att rådet således med fog kunde anse att de utgjorde en enda enhet.

250 Tribunalen konstaterar följaktligen att rådet, på grundval av den tredje bevisakten, i tillräcklig utsträckning har visat att sökandebolaget, vid tidpunkten för antagandet av den tredje rättsakten om bibehållande, var ”en enhet som är verksam inom den ryska it-sektorn” och att sökandebolaget därför uppfyllde det första villkoret i kriterium i, vilket sökandebolaget inte har bestritt.

251 För det andra har sökandebolaget i inlagan om justering av talan avseende den tredje rättsakten om bibehållande gjort gällande att rådet gjorde en oriktig bedömning när det fann att sökandebolaget uppfyllde det andra villkoret i kriterium i, avseende innehav av en FSB-licens.

252 Sökandebolaget har gjort gällande att dess namn inte kan tas upp i de aktuella förteckningarna på grund av att ett av dess dotterbolag påstås inneha en FSB-licens. En bokstavstolkning av kriterium i kräver att den berörda enheten själv innehar en FSB-licens. Sökandebolaget har hävdat att varje

enhet i ett moder- och dotterbolagsförhållande är rättsligt åtskild och dotterbolagets beteende kan inte automatiskt tillskrivas moderbolaget. En licens ger endast tillstånd till den juridiska person till vilken den har utfärdats.

253 Tribunalen erinrar om att de tredje rättsakterna om bibehållande inte avser sökandebolaget i egenskap av ”juridisk person”, utan i egenskap av ”enhet”. Den omständigheten att sökandebolaget är en juridisk person som är skild från sitt dotterbolag saknar således betydelse för fastställandet av huruvida sökandebolaget uppfyller villkoren för upptagande i förteckningen enligt kriterium i.

254 Vidare innebär tillämpningen av kriterium i, i motsats till vad sökandebolaget har hävdat, inte att moderbolaget ska hållas ansvarigt för ett dotterbolags beteende. Tribunalen erinrar om att tillämpningen av kriterium i inte kräver bevis för att sökandebolaget eller dess dotterbolag har agerat på ett visst sätt, utan endast att det visas att den enhet som omfattas av de restriktiva åtgärderna innehar en FSB-licens.

255 Argumentet att den omständigheten att en licens som beviljats en juridisk person inte kan användas av en annan enhet, det vill säga ett moderbolag eller ett annat dotterbolag, är således verkningslöst.

256 Tribunalen erinrar vidare om att det framgår av punkt 249 ovan att rådet gjorde en riktig bedömning när det fann att Pozitiv Teknolodzhiz och sökandebolaget utgjorde en enda enhet.

257 Under dessa omständigheter är, såsom framgår av punkt 86 ovan, villkoren för att uppta sökandebolaget i förteckningen enligt kriterium i som enhet uppfyllda, när det har fastställts att dess dotterbolag Pozitiv Teknolodzhiz uppfyller dessa villkor.

258 Sökandebolaget har även gjort gällande att det tredje bevisakten inte innehåller några relevanta uppgifter om att Pozitiv Teknolodzhiz innehar en FSB-licens.

259 För att fastställa att Pozitiv Teknolodzhiz innehade en FSB-licens grundade rådet sin bedömning på flera handlingar i den tredje bevisakten. Handling nr 2, som redan fanns med i den första bevisakten och som nämnts i punkt 201 ovan, är ett utdrag ur en PowerPoint-presentation som publicerats på Positive Technologies webbplats, ”ptsecurity.com”, som visar olika licenser som innehas av Positive Technologies, däribland en FSB-licens. Handling nr 8, som är identisk med den handling som nämns i punkt 211 ovan, innehåller ett utdrag från samma webbplats, daterat 2018 och till vilket rådet fick tillgång den 3 juli 2024, däribland en ”licens från Rysslands FSB för att arbeta med kryptografiska skyddsverktyg” och en ”licens från ryska FSB för att utföra arbeten med användning av uppgifter som utgör statshemlighet”, samt kopior av dessa båda licenser. Handling nr 9, som är identisk med den handling som nämns i punkt 210 ovan, innehåller även ett utdrag från webbplatsen ”ptsecurity.com”, daterat den 20 november 2014, som rådet fick tillgång till i november 2023, med texten ”Positive Technologies received a license from the FSB, allowing work with Cryptographc protection tools” (Positive Technologies har erhållit en FSB-licens för att arbeta med kryptografiska skyddsverktyg), där det anges för vilka verksamheter licensen har utfärdats. I samma utdrag meddelade Positive Technologies att man förnyat ett FSB-tillstånd som utfärdats för att utföra arbete som rör användning av information som utgör statshemligheter.

260 Sökandebolaget har gjort gällande att handling nr 2 knappt är läslig och att den inte gör det möjligt att fastställa vilken typ av licens det är fråga om, vem som innehar den eller huruvida licensen fortfarande var giltig vid tidpunkten för antagandet av de tredje rättsakterna om upprätthållande.

261 Såsom framgår av punkterna 204 och 205 ovan anges det på webbplatsen för Positive Technologies, vilken återfinns i handling nr 2, att Positive Technologies innehar en FSB-licens och att det saknar betydelse att typen av licens inte är läsbar.

262 I den tredje bevisakten har handling nr 2 kompletterats med handling nr 8, som innehåller en förteckning över de olika licenser som innehas av Positive Technologies samt en kopia av två licenser från FSB, av vilka sökandebolaget har ingett en översättning i bilaga C.15 till repliken.

263 Såsom redan har konstaterats i punkt 219 ovan motsvarar det skatteregistreringsnummer som anges på licenserna Pozitiv Teknolodzhiz skatteregistreringsnummer, som anges i utdraget från databasen ”Ready Ratios” avseende Pozitiv Teknolodzhiz i handling nr 3 i den tredje bevisakten.

264 Vad gäller FSB:s första licens för verksamhet med kryptografiska verktyg, som FSB utfärdade till Pozitiv Teknolodzhiz den 10 november 2014, har sökandebolaget gjort gällande att rådet inte har visat att licensen fortfarande gällde när den tredje rättsakten om bibehållande antogs.

265 Tribunalen konstaterar härvidlag att FSB:s licens i handling nr 8 utfärdades av FSB på obestämd tid och att rådet med fog kunde dra slutsatsen att Pozitiv Teknolodzhiz fortfarande innehade licensen vid tidpunkten för antagandet av den tredje rättsakten om bibehållande.

266 Det ska dessutom erinras om att eftersom kriterium i föreskriver innehav av en FSB-licens av vilket slag som helst, är sökandebolagets argument avseende krypteringslicensens karaktär verkningslösa.

267 När det gäller den andra licensen från FSB som FSB utfärdade till Pozitiv Teknolodzhiz den 28 april 2015 och som var giltig till och med den 8 april 2020 för att utföra arbeten med hjälp av uppgifter som utgör statshemlighet, har sökandebolaget gjort gällande att denna licens har löpt ut.

268 Det ska i detta hänseende påpekas att rådet beaktade handling nr 9 i den tredje bevisakten, i vilken det angavs att denna licens hade tilldelats Pozitiv Teknolodzhiz till följd av en ansökan om förnyelse av en tidigare licens. Rådet har angett att det därför är sannolikt att Pozitiv Teknolodzhiz har ansökt om och erhållit en ny förnyelse av denna licens.

269 I motsats till vad sökandebolaget har gjort gällande är den omständigheten att handling nr 9 är daterad år 2014 inte tillräcklig för att dra slutsatsen att den inte längre är relevant vid tidpunkten för antagandet av de tredje rättsakterna om bibehållande. Denna handling visar nämligen att Positive Technologies år 2014 meddelade att den andra licensen från FSB skulle förnyas.

270 Tribunalen erinrar om att det, enligt den rättspraxis som anges i punkterna 175 och 176 ovan, ankommer på rådet att visa att de skäl som åberopats mot sökandebolaget är välgrundade vid tidpunkten för antagandet av de tredje rättsakterna om bibehållande och att rådet har uppfyllt sin bevisbörda om det åberopar en rad tillräckligt konkreta, precisa och samstämmiga indicier. I enlighet med den rättspraxis som anges i punkterna 111, 177 och 179 ovan måste det dessutom beaktas att det är svårt att få tillgång till bevisning eller till vissa uppgifter, särskilt med hänsyn till konfliktsituationen mellan Ryska federationen och Ukraina.

271 Det framgår av utdraget ur databasen ”Ready Ratios” avseende Pozitiv Teknolodzhiz, som bilagts dupliken, att den del som avser de licenser som innehas av Pozitiv Teknolodzhiz har strukits med tillämpning av rysk federal lag och innehåller kommentaren ”tillgången till dessa uppgifter begränsas”.

272 Rådet kunde rimligen anse att det inte skulle ha varit nödvändigt att avlägsna denna del om Pozitiv Teknolodzhiz inte hade innehaft någon licens.

273 Av detta följer att rådet grundade sig på en rad omständigheter som var tillräckligt trovärdiga för att rådet rimligen skulle kunna anse att Pozitiv Teknolodzhiz hade ansökt om förnyelse av den andra licensen för att utföra arbeten med användning av uppgifter som utgör statshemlighet efter år 2020 och att det fortfarande var innehavare av denna licens vid tidpunkten för antagandet av de tredje rättsakterna om bibehållande.

274 Sökandebolaget har inte anfört någon bevisning som kan vederlägga denna bedömning. När sökandebolaget tillfrågades om detta vid förhandlingen uppgav bolaget vid flera tillfällen sig inte ha några uppgifter om huruvida Pozitiv Teknolodzhiz innehade en FSB-licens.

275 Det framgår av handlingarna i det tredje bevisakten att Pozitiv Teknolodzhiz, ett helägt dotterbolag till sökandebolaget, innehade en FSB-licens vid tidpunkten för antagandet av de tredje rättsakterna om bibehållande.

276 Rådet har således visat att sökandebolaget, även kallat Positive Technologies, är en enhet som innehar en FSB-licens och att sökandebolaget uppfyller det andra villkoret i kriterium i.

277 Rådet har således inte gjort någon oriktig bedömning i den tredje rättsakten om bibehållande genom att anse att sökandebolaget uppfyllde villkoren för tillämpning av kriterium i och följaktligen genom att behålla sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna.

278 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den tredje grunden.

Den fjärde grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och skyldigheten att ompröva beslutet att ta upp sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna

279 Den fjärde grunden består av två delar. Den första delen avser åsidosättande av rätten till försvar och den andra delen avser rådets åsidosättande av skyldigheten att ompröva sitt beslut att uppta sökandebolaget i de aktuella förteckningarna.

Den första delgrunden: Åsidosättande av rätten till försvar

280 I repliken har sökandebolaget i huvudsak gjort gällande att rådet åsidosatte sökandebolagets rätt till försvar genom att för sent översända den andra bevisakten till bolaget.

281 Sökandebolaget har påpekat att den andra bevisakten, daterad den 16 maj 2023, det vill säga innan de ursprungliga rättsakterna antogs, inte översändes till sökandebolaget av rådet som svar på dess begäran av den 13 juli 2023 om att översända den akt som låg till grund för upptagandet av sökandebolagets namn i de förteckningar som bilagts de ursprungliga rättsakterna. Sökandebolaget har vidare hävdat att eftersom den andra bevisakten överlämnades till sökandebolaget till följd av dess ansökan av den 25 september 2023 om tillgång till de handlingar

som motiverade att dess namn bibehölls i de aktuella förteckningarna, innehöll den nya omständigheter som motiverade att sökandebolaget bibehölls. Rådet var således skyldigt att framlägga denna bevisning innan det antog de första rättsakterna om upprätthållande.

282 Det ska i detta hänseende erinras om att unionsdomstolarna, vid prövningen av restriktiva åtgärder, ska säkerställa en i princip fullständig kontroll av lagenligheten av samtliga unionsrättsakter med avseende på de grundläggande rättigheter som utgör en integrerad del av unionens rättsordning. Bland dessa grundläggande rättigheter återfinns bland annat rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd (se dom av den 16 oktober 2024, CRA/rådet, T-201/23, EU:T:2024:697, punkterna 59 och 60 samt där angiven rättspraxis).

283 Det framgår av fast rättspraxis att rätten att yttra sig i alla förfaranden, vilken föreskrivs i artikel 41.2 a i stadgan och ingår som en integrerad del av rätten till försvar, innebär att var och en garanteras en möjlighet att på ett meningsfullt och effektivt sätt framföra sin ståndpunkt under det administrativa förfarandet, och innan ett beslut fattas som kan påverka vederbörandes intressen på ett ogynnsamt sätt (se dom av den 27 juli 2022, Frankrike/rådet, T-125/22, EU:T:2022:483, punkt 75 och där angiven rättspraxis; dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 79).

284 Beträffande rätten att yttra sig framgår det av rättspraxis att rådet, när det antar ett första beslut om att ta upp en persons eller enhet i en förteckning över personer och enheter vilkas penningmedel ska frysas, inte är skyldigt att i förväg underrätta den berörda personen eller enheten om skälen till detta beslut. Det ligger nämligen i sakens natur att en sådan åtgärd för att vara effektiv måste kunna ha en överraskningseffekt och tillämpas omedelbart. Den berörda personen eller enheten har även rätt att, på begäran till rådet, yttra sig över dessa omständigheter när väl rättsakten har antagits (se dom av den 27 juli 2022, Frankrike/rådet, T-125/22, EU:T:2022:483, punkt 80 och där angiven rättspraxis).

285 Däremot kräver iakttagandet av rätten till försvar och rätten till ett effektivt domstolsskydd, i ett förfarande som avser bland annat ett beslut om att behålla en persons namn i en förteckning i bilagan till en rättsakt om restriktiva åtgärder, att den behöriga unionsmyndigheten underrättar den berörda personen om de uppgifter som den förfogar över beträffande de omständigheter som lagts personen till last och som utgjort grunden för myndighetens beslut, så att personen kan tillvarata sina rättigheter under bästa möjliga villkor och med full kännedom avgöra huruvida det finns anledning att väcka talan vid unionsdomstolen. I samband med underrättelsen ska den behöriga unionsmyndigheten bereda personen tillfälle att på ett ändamålsenligt sätt framföra sin ståndpunkt beträffande de skäl som har åberopats mot personen (dom av den 10 maj 2016, Mikhalchanka/rådet, T-693/13, EU:T:2016:283, punkterna 46 och 47, och dom av den 12 februari 2020, Amisi Kumba/rådet, T-163/18, EU:T:2020:57, punkt 50; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkterna 111 och 112).

286 Denna rätt att yttra sig före antagandet av rättsakter varigenom en person eller enhet kvarstår i en förteckning över personer eller enheter som är föremål för restriktiva åtgärder gäller när rådet, i beslutet att låta denna kvarstå i förteckningen, har åberopat nya uppgifter mot denna person, det vill säga omständigheter som inte beaktades i det ursprungliga beslutet att uppföra vederbörande i denna förteckning (se dom av den 18 juni 2015, Ipatau/rådet, C-535/14 P, EU:C:2015:407, punkt 26 och där angiven rättspraxis, och dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 102 och där angiven rättspraxis).

287 När beslutet att låta den berörda personen eller enheten kvarstå i en förteckning över personer eller enheter som omfattas av restriktiva åtgärder grundar sig på samma skäl som de skäl som låg till grund för antagandet av den ursprungliga rättsakten, utan att några nya omständigheter har åberopats mot personen eller enheten, är rådet emellertid inte skyldigt att på nytt underrätta personen eller enheten om de omständigheter som lagts vederbörande till last för att iaktta personens eller enhetens rätt att yttra sig (se dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 103 och där angiven rättspraxis, och dom av den 4 september 2024, Shamalov/rådet, T-651/22, ej publicerad, EU:T:2024:576, punkt 124 och där angiven rättspraxis).

288 I förevarande fall ska det påpekas att den andra bevisakten innehåller ett arbetsdokument som utarbetats av utrikestjänsten och som avser ”UKRAINE …, Underlying/supporting evidence – Horizontal Evidence Pack – status based IT – territorial integrity regime ” (UKRAINA …, Stödbevisning – Akt med horisontell bevisning – Statusbaserad it – system för territoriell integritet). Detta arbetsdokument lades fram för rådet till stöd för rådets avsikt att införa ett nytt kriterium för restriktiva åtgärder mot juridiska personer, enheter eller organ som är verksamma inom den ryska it-sektorn och som innehar en licens utfärdad av FSB eller det ryska industri- och handelsministeriet. Detta dokument innehåller olika källor som rör ryska hot på informations- och it-området, FSB-licenser och licensen för ”vapen och militär utrustning” som utfärdas av det ryska industri- och handelsministeriet.

289 Tribunalen påpekar, i likhet med rådet, att den andra bevisakten utgör ett arbetsdokument från utrikestjänsten som upprättats till stöd för införandet av kriterium i, men att det inte innehåller någon uppgift om sökandebolagets individuella situation eller upptagandet av sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna, vilket sökandebolaget medgav vid förhandlingen.

290 Enligt fast rättspraxis kan rätten att yttra sig i samband med ett administrativt förfarande som avser en viss person, vilket ska iakttas även i avsaknad av reglering av förfarandet, inte överföras till det förfarande som föreskrivs i artikel 29 FEU och det förfarande som föreskrivs i artikel 215 FEUF, vilket, såsom i förevarande fall, leder till att åtgärder med allmän giltighet antas. Det finns inte någon bestämmelse som innehåller en skyldighet för rådet att underrätta varje person som potentiellt omfattas av ett nytt kriterium med allmän räckvidd om att detta kriterium har antagits (se dom av den 13 september 2023, Venezuela/rådet, T-65/18 RENV, EU:T:2023:529, punkt 39 och där angiven rättspraxis).

291 Eftersom den andra bevisakten inte innehöll någon bevisning till sökandebolagets nackdel som låg till grund för upptagandet och bibehållandet av sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna, var rådet följaktligen inte skyldigt att underrätta sökandebolaget om detta i enlighet med den rättspraxis som anges i punkterna 284–286 ovan, vare sig som svar på sökandebolagets begäran av den 13 juli 2023 eller före antagandet av de första rättsakterna om bibehållande. Sökandebolaget kan således inte med framgång göra gällande att dess rätt till försvar har åsidosatts.

292 Talan kan följaktligen inte vinna bifall såvitt avser den första delgrunden. Det saknas därvid anledning att pröva de argument som rådet har anfört till bestridande av att delgrunden kan tas upp till sakprövning.

Den andra delgrunden: Rådet har åsidosatt sin skyldighet att ompröva sitt beslut att ta upp sökandebolaget i de aktuella förteckningarna

– Beträffande de första akterna om bibehållande

293 Sökandebolaget har gjort gällande att rådet har åsidosatt sin skyldighet enligt artikel 6 i beslut 2014/145 och artikel 14 i förordning nr 269/2014 att regelbundet granska sina beslut att uppta sökandebolaget i förteckningarna över personer som omfattas av restriktiva åtgärder, för att försäkra sig om att dessa åtgärder fortfarande är lämpliga. Sökandebolaget har hävdat att en korrekt prövning av den bevisning som lagts fram till stöd för upptagandet av dess namn i de aktuella förteckningarna skulle ha visat att sökandebolaget inte innehade någon FSB-licens och att bolaget borde ha avförts från förteckningarna i fråga.

294 I artikel 6 tredje stycket i beslut 2014/145 anges att ”[d]etta beslut ska ses över kontinuerligt”. I artikel 14.4 i förordning nr 269/2014 anges att ”[f]örteckningen i bilaga I ska ses över regelbundet, och senast var tolfte månad”.

295 Tribunalen erinrar härvidlag om att de aktuella restriktiva åtgärderna är av säkerhetskaraktär och, per definition, provisoriska, där giltigheten alltid är beroende av att vissa faktiska och rättsliga omständigheter som var för handen när åtgärden beslutades består, och att det är nödvändigt att bibehålla åtgärderna för att uppnå det eftersträvade målet. Det är därför det, vid den regelbundna översynen av dessa restriktiva åtgärder, ankommer på rådet att göra en uppdaterad bedömning av situationen och att göra en bedömning av effekterna av dessa åtgärder, i syfte att fastställa om de har gjort det möjligt att uppnå målen med det ursprungliga upptagandet av de berörda personerna och enheterna i den omtvistade förteckningen eller om det fortfarande är möjligt att dra samma slutsats avseende dessa personer och enheter (se dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 168 och där angiven rättspraxis; dom av den 29 maj 2024, Belavia/rådet, T-116/22, EU:T:2024:334, punkt 76 och där angiven rättspraxis, och dom av den 11 september 2024, Tokareva/rådet, T-744/22, EU:T:2024:608, punkt 36 och där angiven rättspraxis).

296 Det ska även erinras om att för att motivera bibehållandet av en persons namn i en förteckning, är det inte otillåtet för rådet att grunda sig på samma bevisning som låg till grund för det ursprungliga upptagandet, återupptagandet eller bibehållandet av den berörda personens namn i förteckningarna, under förutsättning dels att skälen för upptagandet i förteckningarna är oförändrade, dels att sammanhanget inte har förändrats på ett sådant sätt att denna bevisning blivit obsolet. Detta sammanhang omfattar inte bara situationen i det land med avseende på vilket systemet med restriktiva åtgärder har inrättats, utan även den berörda personens individuella situation (se dom av den 15 november 2023, OT/rådet, T-193/22, EU:T:2023:716, punkt 169 och där angiven rättspraxis, och dom av den 29 maj 2024, Belavia/rådet, T-116/22, EU:T:2024:334, punkt 77 och där angiven rättspraxis).

297 I förevarande fall underrättades de personer, enheter och organ som var föremål för de restriktiva åtgärder som föreskrivs i de ursprungliga rättsakterna, i det meddelande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 26 juni 2023 och som nämns i punkt 9 ovan, om att de, senast den 14 juli 2023, kunde begära omprövning vid rådet av beslutet att uppta dem i förteckningarna i bilagorna till dessa rättsakter.

298 Sökandebolaget har emellertid inte utnyttjat sin möjlighet att till rådet inkomma med en begäran om omprövning av upptagandet av sökandebolaget i de aktuella förteckningarna efter antagandet av de ursprungliga rättsakterna.

299 Vidare grundade sig rådet, vid antagandet av de första rättsakterna om bibehållande, på samma skäl som det som låg till grund för antagandet av de ursprungliga rättsakterna och rådet stödde sig på den första bevisakten, utan att några nya omständigheter hade åberopats mot sökanden.

300 Det framgår dessutom av prövningen av den tredje grunden att rådet inte gjorde någon oriktig bedömning när det, vid tidpunkten för antagandet av de första rättsakterna om bibehållande, fann att situationen i Ukraina fortfarande var allvarlig och att sökandebolaget uppfyllde villkoren i kriterium i.

301 Sökandebolaget kan följaktligen inte med framgång göra gällande att rådet åsidosatte sin omprövningsskyldighet innan det antog de första rättsakterna om bibehållande.

– Beträffande de andra akterna om bibehållande

302 Sökandebolaget har gjort gällande att rådet, innan det antog den andra rättsakten om bibehållande, inte omprövade huruvida skälet för att ta upp sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna fortfarande var relevant och inte beaktade de synpunkter som sökandebolaget hade framfört, vilket strider mot artikel 3.3 i beslut 2014/145 och artikel 14.3 i förordning nr 269/2014. I sin begäran om omprövning av den 1 november 2023 förklarade sökandebolaget tydligt att rådets missförstånd av det ryska systemet med beviljande av licenser hade lett till att rådet tillämpade kriterium i på ett felaktigt sätt och sökandebolaget visade att sökandebolaget inte omfattades av detta kriterium.

303 Sökandebolaget har angett att rådet i sin skrivelse av den 13 mars 2024 nöjde sig med att påstå att det inte kunde godta sökandebolagets tolkning av kriterium i utan att inleda diskussioner eller ge någon förklaring. Rådet underlät enligt sökandebolaget att beakta ett bevis avseende sökanden, nämligen utdraget ur databasen Ready Ratios som visar att sökandebolaget inte innehade någon FSB-licens. Sökandebolaget har gjort gällande att om rådet hade undersökt de uppgifter som sökandebolaget hade lämnat och gjort en omprövning av sitt beslut, skulle det inte ha behållit sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna.

304 I artikel 3.3 i beslut 2014/145 och artikel 14.3 i förordning nr 269/2014 föreskrivs följande:

”Om synpunkter lämnas eller om väsentlig ny bevisning läggs fram ska rådet ompröva det beslut som avses i punkt 1 och informera den berörda personen, enheten eller organet om detta.”

305 När den berörda personen har yttrat sig med anledning av redogörelsen för skälen har den behöriga unionsmyndigheten en skyldighet att omsorgsfullt och opartiskt pröva de anförda skälen mot bakgrund av detta yttrande samt eventuell bifogad bevisning som ingetts av den berörda personen (dom av den 18 juli 2013, kommissionen m.fl./Kadi, C-584/10 P, C-593/10 P och C-595/10 P, EU:C:2013:518, punkt 114, och dom av den 6 juni 2018, Arbuzov/rådet, T-258/17, EU:T:2018:331, punkt 61).

306 Även om iakttagandet av rätten till försvar och rätten att yttra sig kräver att unionsinstitutionerna gör det möjligt för en person som berörs av en rättsakt som går personen emot att på ett ändamålsenligt sätt tillkännage sin åsikt, kan det nämligen inte krävas att institutionerna ansluter sig därtill (dom av den 27 september 2018, Ezz m.fl./rådet, T-288/215, EU:T:2018:619, punkt 330, och dom av den 11 september 2024, Mordashova/rådet, T-497/22, EU:T:2024:604, punkt 70).

307 Enbart det faktum att rådet inte har dragit slutsatsen att förlängningen av de restriktiva åtgärderna inte var välgrundad, eller ens bedömt att det var nödvändigt att utföra kontroller med hänsyn till sökandenas yttranden, kan inte innebära att sådana yttranden inte har beaktats (dom av den 11 september 2024, Mordashova/rådet, T-497/22, ej publicerad, EU:T:2024:604, punkt 71; se även, för ett liknande resonemang, dom av den 27 september 2018, Ezz m.fl./rådet, T-288/15, EU:T:2018:619, punkt 331).

308 Rådet är inte heller skyldigt att besvara yttranden som ingetts av den berörda personen eller enheten före antagandet av de planerade restriktiva åtgärderna (dom av den 31 januari 2019, Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl./rådet, C-225/17 P, EU:T:2019:82, punkt 92, och dom av den 11 september 2024, Mordashova/rådet, T-497/22, EU:T:2024:604, punkt 72).

309 I förevarande fall underrättades de personer och enheter som var föremål för de restriktiva åtgärder som föreskrivs i de första rättsakterna om bibehållande i det meddelande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 14 september 2023 och som nämns i punkt 13 ovan, om att de senast den 2 november 2023 kunde begära omprövning vid rådet av beslutet att uppta dem i förteckningarna i bilagorna till dessa rättsakter. Som svar på en begäran från sökandebolaget översände rådet dessutom den 31 oktober 2023 på nytt en kopia av den första bevisakten och översände den andra bevisakten till sökandebolaget. Den 1 november 2023 ingav sökandebolaget en begäran till rådet om omprövning av rådets beslut att behålla sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna genom de första rättsakterna om bibehållande.

310 Genom skrivelse av den 13 mars 2024 besvarade rådet sökandebolagets synpunkter och vidhöll vid omprövning sitt tidigare beslut. Rådet påpekade i huvudsak att sökandebolagets synpunkter på tolkningen av kriterium i och de synpunkter som avser den omständigheten att sökandebolaget inte innehade någon FSB-licens var identiska med de argument som anförts inom ramen för förevarande talan och rådet hänvisade till sökandebolagets argument i svaromålet. Tribunalen bekräftade även att det framgick av den första bevisakten att sökandebolaget, i egenskap av enhet, innehade en FSB-licens.

311 Mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkterna 306 och 307 ovan är det följaktligen felaktigt av sökandebolaget att klandra rådet för att ha åsidosatt sin skyldighet att ompröva sökandebolagets situation före antagandet av de andra rättsakterna om bibehållande.

312 Det framgår dessutom av den rättspraxis som anges i punkt 308 ovan att sökandebolaget inte med framgång kan klandra rådet för att inte ha inlett någon diskussion om tolkningen av kriterium i och vad som anförts angående ”statshemlighetslicenser” i den expertrapport som bifogats repliken. Det ska i detta hänseende påpekas att detta expertutlåtande, daterat den 7 februari 2024, inte hade ingetts av sökandebolaget till stöd för sökandebolagets begäran om omprövning av den 1 november 2023.

– Beträffande de tredje rättsakterna om bibehållande

313 Sökandebolaget har gjort gällande att rådet, innan det antog de tredje rättsakterna om bibehållande, åsidosatte skyldigheten att göra en lämplig prövning av beslutet att låta sökandebolaget kvarstå i de aktuella förteckningarna, särskilt eftersom rådet i det ändrade skälet för upptagande i dessa rättsakter medgav att sökandebolaget inte innehar en FSB-licens och således inte uppfyller villkoren i kriterium i. Sökandebolaget har påpekat att rådet i sin skrivelse av den 13 september 2024 vidhöll sin bedömning att det fanns ett samband mellan innehavet av en FSB-licens och deltagandet i de ryska säkerhetstjänsternas verksamhet, trots de många bevis och förklaringar som sökandebolaget hade lämnat.

314 Det ska påpekas att de personer och enheter som var föremål för de restriktiva åtgärder som föreskrivs i de andra rättsakterna om bibehållande underrättades, i det meddelande som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 13 mars 2024 och som nämns i punkt 18 ovan, om att de senast den 3 juni 2024 kunde begära omprövning vid rådet av beslutet att uppta dem i förteckningarna i bilagorna till dessa rättsakter. Den 31 maj 2024 ingav sökandebolaget en begäran till rådet om omprövning av sitt beslut att behålla sökandebolagets namn i de aktuella förteckningarna genom de andra rättsakterna om bibehållande.

315 Den 16 juli 2024 informerade rådet sökandebolaget om sin avsikt att behålla sökandebolaget i de aktuella förteckningarna på grundval av en ändrad motivering och översände den tredje bevisakten till sökandebolaget. Den 31 juli 2024 yttrade sig sökandebolaget inför rådet angående rådets avsikt att låta sökandebolagets namn kvarstå i de aktuella förteckningarna med hänsyn till den ändrade motiveringen.

316 Genom skrivelse av den 13 september 2024 besvarade rådet sökandebolagets yttrande i skrivelserna av den 31 maj och den 31 juli 2024 och vidhöll vid omprövning sitt tidigare beslut. Rådet angav att den ändrade motiveringen återspeglade dess ståndpunkt sedan de ursprungliga rättsakterna antogs, nämligen att sökandebolaget och dess dotterbolag Pozitiv Tecknolodzhiz utgjorde en enda enhet och att det förstnämnda bolaget innehade en FSB-licens på grund av att denna licens hade utfärdats till det sistnämnda bolaget. Rådet konstaterade att den tredje bevisakten innehöll tillräckliga bevis för att Pozitiv Tecknolodzhiz innehade en FSB-licens. Rådet hänvisade till sina argument inom ramen för förevarande talan och framhöll att det hade grundat sig på ett stort antal bevis till stöd för sin bedömning att enheter som är verksamma inom den ryska it-sektorn med en FSB-licens de facto kunde användas för att stödja säkerhetstjänsterna och tillade att sökandebolaget inte hade lagt fram någon bevisning som kunde vederlägga denna bedömning.

317 Mot bakgrund av den rättspraxis som anges i punkterna 306 och 307 ovan är det följaktligen felaktigt av sökandebolaget att klandra rådet för att ha åsidosatt sin skyldighet att ompröva sökandebolagets situation före antagandet av de tredje rättsakterna om bibehållande och sökandebolagets rätt att yttra sig.

318 Av det ovan anförda följer att rådet har uppfyllt sina skyldigheter vad gäller dels omprövningen av sökandebolagets situation i syfte att förlänga de restriktiva åtgärderna mot sökandebolaget, dels iakttagandet av sökandebolagets rätt att yttra sig under de förfaranden som ledde fram till antagandet av rättsakterna om bibehållande.

319 Härav följer att talan inte kan vinna bifall såvitt avser den andra delgrunden och därmed inte heller såvitt avser den fjärde grunden.

320 Av det ovan anförda följer att talan ska ogillas i sin helhet.

Rättegångskostnader

321 Enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna ska tappande rättegångsdeltagare förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats.

322 Enligt artikel 138.1 i rättegångsreglerna ska medlemsstater och institutioner som har intervenerat bära sina rättegångskostnader.

323 I förevarande mål har rådet yrkat att sökandebolaget ska bära sina rättegångskostnader och förpliktas att ersätta rådets rättegångskostnader. Eftersom sökandebolaget har tappat målet, ska rådets yrkande bifallas. Konungariket Nederländerna ska bära sina rättegångskostnader.

Mot denna bakgrund beslutar

TRIBUNALEN (åttonde avdelningen i utökad sammansättning)

följande:

1) Talan ogillas.

2) Positive Group PAO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens råd.

3) Konungariket Nederländerna ska bära sina rättegångskostnader.

Kornezov De Baere Petrlík

Kecsmár Kingston

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 10 september 2025.

Underskrifter